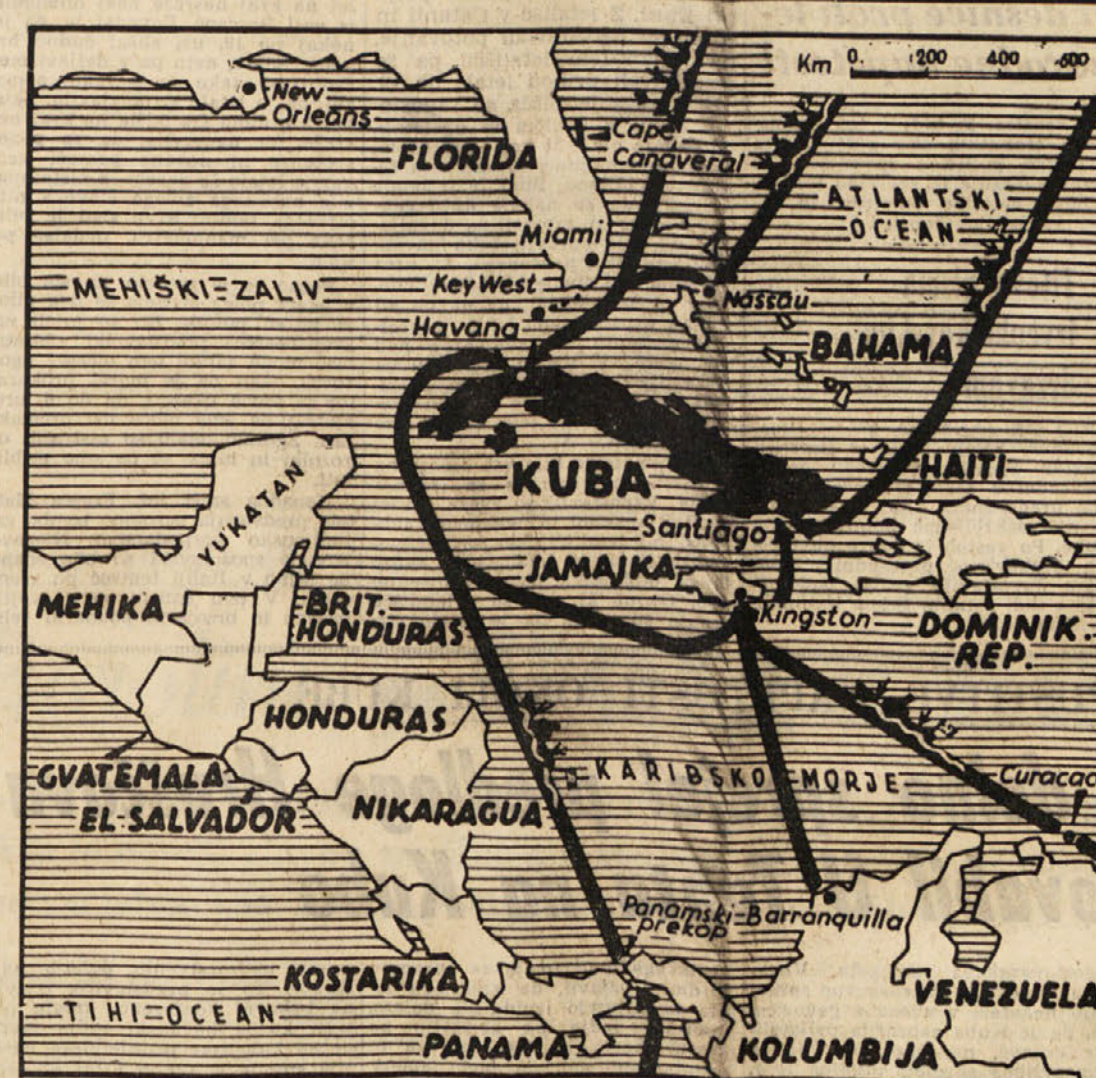

Nujen je sporazum

Ameriški predsednik Kennedy je v ponedeljek ne-
pričakovano odredil «spo-
rno» zapor nad vso ofenziv-
no vojaško opremo, ki je na-
menjena na Kubo, da bi one-
močilo «ofenzivno komuni-
stično koncentracijo». Odredil
je, naj vse ladje, ki so na-
menjene na Kubo in ki preva-
jajo ofenzivno orožje zavrnejo
glede na narodnost ali pri-
stanke, iz katerega prihajajo.

Kennedy je dejal, da je sto-
lik etna ukrep in druge ukre-
pe, ker «ima neizpodbitne do-
kaze o pripravljanju ofen-
zivnih raketnih naprav» na
otoku. Trdil je, da je, da jih
s tem oporišči, ki da jih
tradi Sovjetska zveza, gradi
jedrska udarna moč proti za-
padni polobli. Podpisal je de-
kret o dejanski vojaški bloka-
di Kube, ki določa «prepreče-
vanje ofenzivnih naprav z do-
nosno zapor nad ofenzivno
vojaško opremo za Kubo»; ne-
pretrgano in poostreno nad-
zorstvo nad Kubo in nad vo-
jaškimi napravami na otoku;
formulacijo, po kateri bodo
vse ofenzivne rakete s Kube
proti kateri koli državi zahod-
ne poloble imele za napad So-
vjetske zveze na ZDA in sto-
tili povračilne ukrepe proti
Sovjetski zvezi; okrepitev o-
porišča ZDA v Guantanamo;
takošnje sklicanje posvetoval-
nega organa Organizacije
ameriških držav z nalogo, da
razpravi «o ogrožanju var-
nosti poloble»; zahtevo za iz-
reden sestanek Varnostnega
saveta, ki naj brez odlašanja
sprejme ukrepe proti tej najnovejši
grožnji za svetovni
mir.

Levo: področje blokade okoli Kube;
desno: področje indijsko - kitajskih spopadov

Poslanica Hruščova sporočena Kennedyju

Predlog za istočasen umik orožja s Kube in iz Turčije ter obveznost o spoštovanju suverenosti obeh držav

Hkrati naj bi se sporazumeli o prekinitvi jedrskih poizkusov, ker sta si stališči obeh vlad zelo blizu - Kennedy je predlog zavrnil - U Tant nadaljuje posvetovanja

MOSKVA, 27. — Moskovski radio je danes ob 15. uri oddal besedilo poslanice, ki jo je Hruščov poslal preteklo noč Kennedyju. Hruščov predlaga, naj se ZDA in SZ sporazumejo o istočasnem umiku sovjetskega orožja s Kube in enakega ameriškega orožja iz Turčije.

Hruščov pravi, da razume Kennedyjevo zaskrbljenost za varnost ZDA, dodaja pa: «Vendar pa smo tudi mi obkoljeni z vojaškimi oporišči in vaši izstrelki so razmešeni v Turčiji in Italiji in so naperjeni proti nam. Raketa oporišča v Turčiji so dobesedno na naših mejah.

V svoji poslanici pravi Hruščov, da je Kennedy storil «razumno potezo», ko je ukazal svojim ladjam, ki sodelujejo pri blokadi Kube, naj se izognejo incidentom s sovjetskimi ladjami. Dodaja, da je to zvedel po sporočilu Kennedyju U Tantu, in da je zadovoljen s tem.

«Na vprašanje, ali se mir lahko ohrani, odgovarja z da», dodaja Hruščov, ki nadaljuje: «Da, mi smo dobavili orožje Kubi. Naš namen je bil pomagati tej državi, da brani svojo neodvisnost», Hruščov dodaja, da so vojaška sredstva na Kubi, ki so tako vrnili ZDA, v rokah sovjetskih častnikov, in da

bi morali uživati zaupanje ne samo Varnostnega sveta, temveč tudi prizadetih držav, t.j. ZDA, SZ, Kube in Turčije.

Sovjetska zveza bi se slovesno obvezala, da bo spoštovala suverenost in neodvisnost Turčije, toda ZDA bi morale storiti isto pred OZN, kar se tiče Kube.

Hruščov priporoča, naj se predlagani sporazum doseže brez odlašanja, in izraža mnenje, da bi se ta sporazum lahko sklenil v dveh ali največ treh tednih.

Nato sporoča Hruščov, da je poslal prepis poslanice U Tantu, in poziva na čimprejnejši sporazum o ustitvi jedrskih poizkusov, ker sta ameriški in sovjetski stališče glede tega zelo blizu.

Bela hiša je danes objavila izjavo, v kateri pravi, da poslanica, ki so jo sinoči dobili od Hruščova, ni ista, ki jo je danes objavil moskovski radio. Prejšnja poslanica ni vsebovala novih predlogov. Poslanica Hruščova je bila izročena ameriški poslaniku danes ob 15. uri, prav v trenutku, ko jo je oddajal tudi moskovski radio.

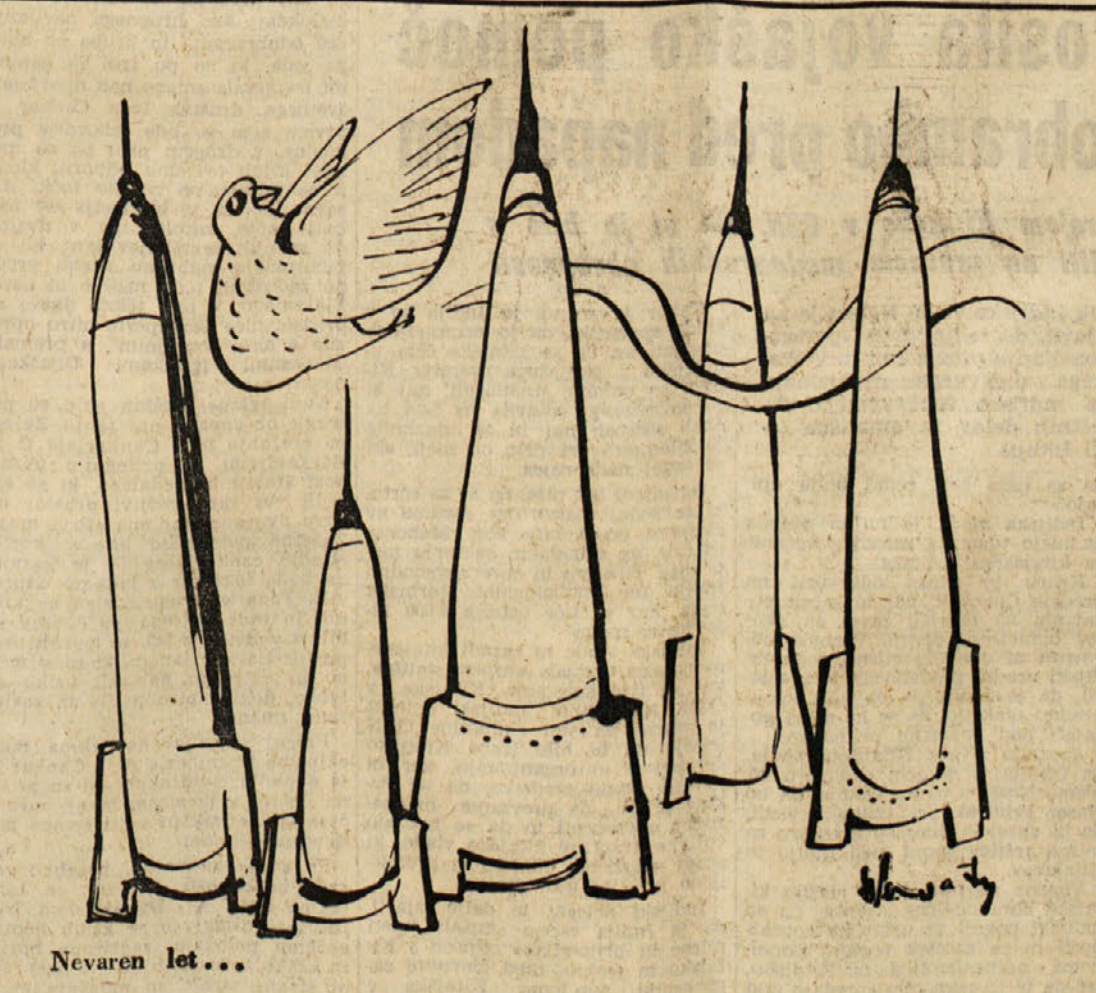
Izjava Bele hiše s tem v zvezi se glasi: «Sovjetska zveza je v zadnjih štiriindvajsetih urah postavila več nasprotujočih si in protislovnih predlogov, vstavi predlog, ki je bil objavljen pred kratkim v Moskvi. Predlog, ki ga je dala objaviti moskovski radio, se tiče varnosti držav izven zahodne poloble; toda države zahodne poloble, ki je povzročila sedanjo krizo zaradi pobude sovjetske vlade, ki je tajno pripeljala ofenzivno orožje na Kubo. Delo za to ofenzivno orožje se še vedno naglo nadaljuje. Prva naloga mora biti, pripraviti se na to bližnjo grožnjo, pod katero niso mogla razumna pogajanja. Zato je stališče ZDA, da je kot nujni uvod na upoštevanje katerega koli predloga, da se mora delo na kubanskih oporiščih ustaviti, ofenzivno orožje se mora onesposobiti in nadaljnje pošiljanje ofenzivnega orožja na Kubo se mora ustaviti; vse to pod dejanskim mednarodnim nadzorom.

Kar se tiče predlogov o varnosti držav izven te poloble, so ZDA in njih zavezniki že zdavnaj dali pobudo, da zahtevajo omejitve oboroževanja obeh strani pod nadzorom. Ti napori se bodo lahko nadaljevali, takoj ko bo prenehala sedanja grožnja, ki je bila ustvarjena s sovjetske strani.

Poslanica Hruščova pravi v začetku med drugim: «Imel sem priložnost poudariti, da je edina skrb našega ljudstva, naše vlade in moja oseba, ki predsednika ministrskega sveta, razvijati našo željo tako, da bo v ospredju med vsemi drugimi narodi sveta, kar se tiče gospodarskega tekmovanja, napredovanja v kulturi in umetnosti, dviga življenjske ravni narodov. To je najboljši plemeniti in potrebno področje tekmovanja, ki lahko prinese blaginjo tako zmagovalec kakor tudi tistim, ki izgubijo, kajti ta blaginja je mir in povečanje tistih sredstev, s katerimi živi in jih uživa.

V svoji izjavi se poudarili, da glavni smoter ni samo v sporazumu in v sprejemu ukrepov, da se prepreči stik med našimi ladjami, in torej poslabšanjem krize, ki bi zaradi takega stika lahko povzročila izbruh vojaškega spopada, po katerem bi bili vsi razgovori odvet, kajti delovati bi začeli drugi zakoni in druge sile — zakoni vojne.

Strinjam se z vami, da je to samo prvi korak. Glavno vprašanje je normalizirati in ustaliti položaj na svetu med obeh državama, med narodi. Razumem vašo zaskrbljenost za varnost ZDA, ker je to prva dolžnost predsednika. Toda ta vprašanja so tudi v ospredju v naših mi-

Nevaren let...

DANES

Predsinotne govornice v OZN, ki so napovedovale ameriški napad na Kubo, se na zadovoljstvo vsega mirovljubnega sveta niso uresničile. Namesto tega je prišlo do tako rekoč javnega razgovora med Moskvo in Washingtonom. In dokler ta razgovor traja, je vsekakor zmanjšana možnost oboroženega spopada. Ta četrta izjava po pogovoru na Kubi pomenja naslednje:

Hruščov sporoča v svojem pismu Kennedyju, da je sovjetska vlada pripravljena umakniti s Kube orožje, ki ga je ukazal umakniti podobno orožje iz Turčije, ki neposredno meji s SZ. Zato predlaga Hruščov, naj bi v Varnostnem svetu Sovjetska zveza dala izjavo, da bo spoštovala suverenost Turčije in ne bo dovolila uporabljanja svojega orožja za napade nanjo, izjavo enake vsebine pa bi v Varnostnem svetu podala ZDA glede Kube. Tak sporazum naj bi se dosegel brez odlašanja, in sicer v dveh ali največ treh tednih. Izvajanje sporazuma pa naj bi nadzorovali predstavniki Varnostnega sveta, ki bi morali uživati zaupanje predvsem ZDA, SZ, Kube in Turčije.

Na žalost, v Beli hiši tega razumnega predloga niso sprejeli — sodeč vsaj po prvi izjavi, ki so jo tam objavili. V tej izjavi je namreč rečeno, da so samo države zahodne poloble podvržene grožnji, ki je povzročila sedanjo krizo zaradi tega, ker je Sovjetska zveza tajno pripeljala ofenzivno orožje na Kubo. Delo za

nameščeni v Italiji in so naperjeni proti nam. Vaši izstrelki so nameščeni v Turčiji. Vi ste zaskrbljeni zaradi Kube. Vi pravite, da vas Kuba zaskrblja, ker je oddaljena 90 milj od naših meja, ob obali ZDA. Toda Turčija je blizu nam; naše straže hodijo gor in dol in se medsebojno nadzorujejo. Ali mislite, da imate pravico zahtevati varnost svoje dežele in odstranitev orožja, ki ga vi označujete za ofenzivno, medtem ko nam ne priznavate te pravice? Vi ste namreč namestili uničujoče jedrsko orožje, ki ga vi označujete za ofenzivno, v Turčiji, prav na naši meji. Kako se vsključuje priznanje enakosti naših vojaških možnosti s tako enostranskim razmerjem med našimi velikimi državama? Nikakor ne more biti v skladu.

Dobra stvar je, gospod predsednik, da se strinjate, naj bi se naši predstavniki sestali in začeli razgovore, očitno ob udeležbi namestnika glavnega tajnika OZN U Tanta. Zaradi tega prevzema on do neke mere vlogo posredovalca, in mi menimo, da je spoben izpolniti to odgovorno poslanstvo, seveda če obe strani.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Hruščov je v svojem odgovoru opozoril, da si ameriška vlada z izvajanjem napovedane vojaške opreme, ki jo je izdal, prizadeva za morebitne posledice in da pomeni blokada Kube kršitev mednarodnih zakonov. Če bi ZDA sprožile vojno, natelele na najmočnejšo in najodločnejšo reakcijo.

Ameriški korak je izval po pismu svetu veliko zaskrbljenost in ogroženost. To je ena najnevarnejših kriz od konca druge vojne. Ves mirovljubni svet je odločno protestiral proti temu enostranskemu Kennedyjevemu ukrepu, ki ogroža svetovni mir in grozi z izbruhom jedrske vojne. Skupina izvenblokovskih držav, ki se bile udeležile beograjske konference, je skupno z nekaterimi drugimi izvenblokovskimi državami takoj stopila v akcijo ter je posredovala pri U Tantu, da bi pozval Kennedyja in Hruščova, naj se vzdržita od pogubnih posledic, ter naj iščeta z razgovorom rešitev sedanje spora in nastopi naj se sestanejo na skupnem razgovoru. U Tant je takoj poslal poziv Kennedyju in Hruščovu v omenjenem smislu. Hruščov je odgovoril, da se razgovorjogo sprejema U Tanta predlog, medtem ko je Kennedy negativno odgovoril, odredil, naj se blokada Kube nadaljuje. Privolil je samo v «pripravljalne» razgovore, ki so se nato začeli. U Tant je začel razgovore s predstavnikoma ZDA, SZ in Kube.

Velik odmev je imel tudi poziv predsednika FLRJ maršala Tita, ki je izrazil globoko zaskrbljenost zaradi položaja okoli Kube. Izrazil je preveliko željo, da se ne izčrpajo možnosti in da se ni preveč pozablja, da bi se ob dobri volji izognili katastrofi in naši mirovljubni rešitvi. Pozval je, naj se skliče posebno zasedanje glavnih skupščin OZN in združenih narodov kot najbolj učinkovitega organa za ohranitev mira na svetu. Vse države, zlasti tiste, ki so v sporu, pa je pozval, naj si prizadevajo preprečiti sedanjo nevarno krizno razplet. Prvi pogoj za mirovljubno rešitev krize je, da se takoj ustavi vsi ukrepi, ki so neposredno izvali takšen položaj.

Izvenblokovske države so predložile tudi resolucijo, katere bistvo je: 1. preprečiti nadaljnje pošiljanje položaja; 2. prostovoljno odpovedati se enostranskim akcijam, ki so neposredno povzročile krizo; 3. neposredno prizadete strani naj najdejo mirovljubno rešitev s pogajanjem.

Ze zdavnaj je postalo jasno, da vsebuje kriza na karibskem področju številne med seboj povezane probleme, ki bodo morda še večkrat postavili na

KPI zahteva od vlade stališče glede priprav ZDA za napad na Kubo

je ogromna izguba za italijansko gospodarstvo
Ponesrečil se je včeraj ob 19.10 z reakcijskim letalom, ko se je vračal s Sicilije v Milano.

MILAN, 27. — Nocoj ob poizmi nočni urci je pretrpela vso Italijo vest o nenadni smrti poveljnika Enrica Mattea vodilnega italijanskega letalstva, prvičrednika RINI. Pokojnik Enr. Mattea je danes ob 17. uri odpotoval s prijalniškim letalom z letališča pri Catanii, kjer je pregledal s sicilskim deželnim predsednikom znana naftna polja pri Enni. Z letališča v Catanii in Rimu so nadzorovali potovanje, na milanskem letališču pa so pričakovali prihod letala ob 19. uri. S tega letališča so vzpostavili zvezo z letalom in ugotovili, da je bilo ob 18.55 nad Capriano, da je letalo vzletelo, da je bilo v letu brez kakršnih koli težav, nato pri Milanu. Pilot je iz letala sporočil, da se nahaja 6.000 četver visoko in zaprosi za dovoljenje, da sme opraviti tako imenovani »edretni pristank« brez kakršne koli težave. Pilot je nato dodal, da ne ve ali mu bo uspelo in da bo v nasprotnem primeru napravil krog nad letališčem. V tistem trenutku je letalo pristajalo na letališču Capriano, kjer je bil v tistem času Enr. Mattea. Pilot je nato dodal, da ne ve ali mu bo uspelo in da bo v nasprotnem primeru napravil krog nad letališčem. V tistem trenutku je letalo pristajalo na letališču Capriano, kjer je bil v tistem času Enr. Mattea. Pilot je nato dodal, da ne ve ali mu bo uspelo in da bo v nasprotnem primeru napravil krog nad letališčem.

Tako nato je bilo vse osebe na letališču mobilizirano za iskanje letala. Vpostavlili so zvezo z vseh italijanskimi in nekaterimi inozemskimi letališči, kar so predpostavljali, da je letalo brez radijskega oddajnika izgubilo orientacijo. Okrog 22. ure so z letališča Lininate sporočili, da je letalo str-

OSTI OKOLI KUBE

Del predloge Hruščova

anta na Kubo

[illegible]

loga in hotel izvršiti, temveč mu je uspelo najti leta 1946 metan v Caviagi in v Ripalti. Leta 1949 pa je nšel v Cortemaggiore poleg metana tudi nafto. Leta 1953 je parlament po njegovih zaslugi izglasoval zakon o ustanovitvi ENI

Periški napadalnosti

Manu, ki je bil ranjen med demonstracijami Pet mrtvih v bolivijski prestolnici

o v Milanu do spopadov med demonstrantov, ki so se bile je tajnik CGIL Novella govo- je, so nato na stolnem trgu de- je policija, ki je začela de- o spopada, pri katerem je bilo njih študentov je pozneje umrl

Sričko postritev demonstraciji je policiji prišla na pomoč vojska. Istočasno je vlada uvedla cenzu- ro nad tiskom.

BUENOS AIRES, 27. — Sinoči so bile v argentinski prestolnici demonstracije proti ZDA. Demonstrantje so metali kamenje v okna,

(Ente Nazionale Idrocarburi), ki je pod njegovim vodstvom postala izredno važna postavka za razvoj italijanskega gospodarstva. Našel je področje metana v Ferrandini, v Vastu in Enni. V izraz- stvu je uresničil s svojim podjet- jem zelo obširen program raskav naftonosnih področij, uvedel je n- vo obliko sodelovanja z državami Afrike in Srednjega Vzhoda na podlagi enakopravnosti.

Pokočni Mattei je bil na prvih posredniha volitvah izvoljen za pr- slanec na volilnem okrožju Mila- no-Pavia, dva leta 1953 je odstopi- l in se povsem posvetil državne- mu podjetju ENI. Stevilne univerze so ga imenovala za častnega in- ženirja.

Italija

Ameriška blokada Kube, spravi la v nevarnost mir na tu, in močno zaostila odnosu vzhodnim in zahodnim blok je močno odjeknila tudi v ja- janskem javnem življenju: skupine poslancev so zasta- vopredstavnika vlade zamenjani ministru, kaj sta z- nila in kaj nameravata ukre- v zvezi s ta lo nevarno zasto- o mednarodnega položaja, kakšno je stališče vlade do ameriškega ukrepa, ki je delo na splošno obdobje svetov- janskega miru, in tudi na t- kije gnezdnika ZDA.

pred sutrišnjim dnevom. U tami je bio i svojim vjeraškim pustom. Castnu pozval, naj se prekine graditve oporisi.

Novella je u svojemu govoru podudarila da je treba obavijestiti CGU.

Prislo je do vještih spopadova s policijom. Aretirali su nad 120 ljudi.

Tranle su metalni kamenje u oknj kjer je uredništvo vladnega dne nika "La Razon". Policia je po nejne demonstrante razgнала in

Prislo je do večjih spopadov s policijo. Aretirali so nad 120 ljudi. Demonstracije bilo je še 31. maja, ko je uradno končalo protestno gibanje. Demonstracije so se nadaljevale tudi v Madridu, kjer je policija razgnala in aretirala več demonstrantov. Demonstracije so se nadaljevale tudi v Madridu, kjer je policija razgnala in aretirala več demonstrantov.

MOSKVA, 27. — Tudi danes so bile v Moskvi demonstracije pred zgradbo Sovjetskega parlamenta. Na ulici je bila velika množica. Demonstranti so nosili tabele z napisi proti GDA. Okoli 16 ure so se demonstracije razširile. Ni bilo večjih incidentov.

LA PAZ, 27. — Bolivijska predstavništva zbornica je izglasovala resolucijo, v kateri odbojka dejstveno, da je ameriška vlada sprejela ukrepe proti Kubi, ne da bi se posvetovala z organizacijo ameriških držav. Bolivijski parlament opozarja razen tega svojo zvestost načelu samoodločbe in nevmešavanja v notranje zadeve drugih

Zagrizeni in napete borbe moških in ženskih ekip

ko moč od napadom

**da bi jo bilo s
dnih obveznosti**

Krator je znano, je Indija že v
sredjo sporočila, da pripadajo
pogajati se, če se kitajski čel-
maknejo z indijskega ozemlja. Ki-
rajne, ključno razliko točki kon-
ravno je, da je bil tretji set naj-
bol napet, rezultat pa v dvomu
do zadnjih svetilnih točk. Ko so
tabornice z zadnjimi silami pre-
do zmožnost tvoj razlike in osv-
lo zmagalo. V prvi tekmi dneva so
prospadali, da se je prijavilo
vile s sicer vtrajnejši, a premalo
izkušenimi igralniki. Dljaska
vala in so se morali prdati s čast-
nim rezultatom. Tehnično manj za-
zanimivo, čeprav nič manj na-
zeno kot ostala, je bilo srečanje
med drugo ekipo Roda modrega va-
la in Rocolom. Tekma se je zelo
zavlekle, vendar se je končala
pa ni hotela popustiti in so bili za
določitev zmagovalca potrebni tri
idji, večeršinskih tekem so na-
sintetični organizaciji so po-
rili nžnost tega prven-
čevraj pre za konformni-
vrednoti, da se je prijavilo
mis: v sicer omejeni ekibi-
dar je le zmazano načelo, da
sindikat pravico atletski
vrednoti, da se je prijavilo
načena posameznega po-
Voditelj KPI Teclati je

Omenjeni list piše, da se za ekološko, ki se sedaj taksorizuje razume v glavnem nezakoniti Mac Mahonova črta na vzhodnem sektorju mednarodne meje, ki jo je leta 1984 Indijo ter tradicionalna starinska

[illegible]

voznih obveznosti in da se brzdajo
vse avtomobile kitajske vlade, ki
imajo množično, odločno in premiš-
ljeno krši ljudske meje.

Indijski delegat je dalje izjavil,
da je Indija vedno glasno imela
proti vsaki kršitvi suverenosti Ki-
tajsko in je bila med glavnimi za-
govorniki sprjema Kitajske v
OZN.

Sesar je sodnik prisodil zmago p.f.
Svetovščanom.

Po svoji zastavi, posebno za-
radi berbernoti dišav, je bila
tekma RMV A - Dijski dom. Ne-
izkušeni dijski so se klub noma-
lno izkazali za bolj sposobne, če-
zarj za vsako žogo in točko. Na naspro-
tni strani mreže so namreč imeli
pravice ekanones kot so Sergij in

61.

ki zastarele formule in et-
nično predlog, naj se socialisti
na mejo na mejo frontisti-
zicije s KPI, pa se označijo
absurd, ker da bi dejansko
verodolj razlasi o delansko-
in izboljšala sklad s 13
čle, od desni bi imela izpla-
korist le dvanajca in za ital-
ska redukcija.

PLAVANJE

MELBOURNE, 27. — Avstralska
representacija je s časom 3'45"11
izboljšala rekord s 13
čle 4x110 jard prosto za mošče.
Prejšnji rekord, ki je prav tako
prispadal Avstralcij, je bil 3'46"7.

Glavni dobitnik

F. BROWN

Carlo Tonelli, lastnik frizerskega salona na Garibaldijevem trgu, je odšel v soboto popoldne na izlet s tujcem, katerega je poznal iz obli. Odšla sta na morje in tam je Carlo ujel škunjo, dolgo pol metra. Policija Alessandro je videl oba. Komaj sta se pokimala, ko ga je Tonelli vnel pozdravil. Tonelli ni imel nobenega dovoljenja, toda škunjo ni nosil on, temveč tujec, ta pa pravilno plačal pristojbino.

Zato se je policaj precej začudil, ko je v nedeljo popoldne prišel domov. Alessandro je bil pri policiji, ker je bil v nedeljo popoldne prišel domov. Alessandro je bil pri policiji, ker je bil v nedeljo popoldne prišel domov.

... Ce je doktor Polli ugotovil, da je Tonelli umrl, potem je srčna kap in ne zastrupitve, je rekla jezo njegova žena. Tebi ni treba takoj sumničati, Alessandro ji ni ugovarjal. Po jeze se je izkazalo, da je Alessandro imel deloma prav, ker je prvi v tej zadevi omenil strup.

... Tonelli je pokopal v tork. Tonelli je pokopal v tork. Tonelli je pokopal v tork. Tonelli je pokopal v tork.

... V sredo popoldne je sedla v avto. V sredo popoldne je sedla v avto. V sredo popoldne je sedla v avto. V sredo popoldne je sedla v avto.

... Rekla je, da ji je zelo žal. Rekla je, da ji je zelo žal. Rekla je, da ji je zelo žal. Rekla je, da ji je zelo žal.

... Župnik je bil že v svojem višarju. Župnik je bil že v svojem višarju. Župnik je bil že v svojem višarju. Župnik je bil že v svojem višarju.

... Moječa moža moram izklopiti. Moječa moža moram izklopiti. Moječa moža moram izklopiti. Moječa moža moram izklopiti.

... Župnik ji je mirno odgovoril. Župnik ji je mirno odgovoril. Župnik ji je mirno odgovoril. Župnik ji je mirno odgovoril.

... Ah, je odgovoril župnik. Ah, je odgovoril župnik. Ah, je odgovoril župnik. Ah, je odgovoril župnik.

... Karabinjerski narednik Alessandro je sedel v svoji pisarni. Karabinjerski narednik Alessandro je sedel v svoji pisarni. Karabinjerski narednik Alessandro je sedel v svoji pisarni.

... Alessandro, — mu je rekla. Alessandro, — mu je rekla. Alessandro, — mu je rekla. Alessandro, — mu je rekla.

Povedala mu je zgodbo o glavnem dobitku, o zakopanem listku in o župnikovem nasprotovanju, da bi odprli grob.

— Ti predstavljaš oblast, Alessandro, ti lahko izdaš nalog, da se odpre grob, da bi se rešil tako važen dokument.

Alessandro si je gladiil svoje brke kakor vedno, kadar ni vedel, kaj naj stori. Zapel si je v uniformo. Bilo mu je jasno, da ne more prav nič ukreniti, česar župnik ne bi odobril.

— Draga moja Marija, — je dejal slednjič, — tega na svojo roko ne smem storiti. Sestaviti moramo prošnjo, opisati ves primer in zaprositi, da se grob odpre. To traja samo nekaj dni.

— In potem dobim odgovor? — Ne, potem bo šla prošnja v Rim.

Marija je obupavala. Dobro je poznala potovanje prošelj v Rim. Čez štiri tedne pa bo dobitel propadel. Sklonila se je čez pisalno mizo.

— Alessandro, prosim te, naj grobarji naskrivaj kopljejo! Po noči jih ne bo nihče videl. Dala ti bom...

Alessandro je odmahnil s roko. Izbrisal je številke, se predenj jih je izgovorila. Zapri je oči, da mu ni bilo treba gledati v globoki Marijin izrez.

— Ne smem, — ji je pojasnil, — sem te seznanjen že don (Nadaljevanje na 5. strani)

V novem slovenskem filmu «Naš avto», nastopajo tudi trije Tržačani: Nora Jankovič in Julij Guštin, ki ju vidimo na sliki (prizor iz filma), ter Danilo Turk

ŠE ENO DELO IZ SODOBNE ITALIJANSKE KNJIŽEVNOSTI

Antonio Barolini: „Dolga norost“

Avtor je z veliko intuicijo znal začrtati meje svojega umetniškega objekta in napeti glavne, nosilne niti svojega pripovednega tkiva, toda ustvarjalna sila mu je pošla tam, kjer bi jo najbolj potreboval

Cilj, ki si ga je Antonio Barolini zadal s tem dolгим romanom, je jasen. Da pa je bil še bolj jasen, ga je avtor ob koncu knjige še posebej poudaril v opombi, ki se glasi: «V tej knjigi se odraža stvarnost podeželske izkušnje katoliškega običaja, ki ga je avtor osebnopoznal in se po njegovem se vedno drži v mnogih okoliščinah ne samo v Italiji. V knjigi se tako — vsaj v avtorjevih namelih — odraža tesnoba in postopna norost zaprtega češčenja formalnih in praznovernih simbolov.»

«Dolga norost» je torej Barolini hotel prikazati predvsem družbene, kulturne in humane posledice neke značilne podeželske miselnosti, ki se je v davni preteklosti izoblikovala iz krivovernega češčenja zunanjih simbolov katoliške vere in je novi časi še niso mogli popolnoma odpraviti, ker sloni na trdnih temeljih osebne koristi, tope sebičnosti in duševne omejenosti. Barolinijeva zamisel je v zgodovinsko družbenem pogledu nedvomno zelo veljavna. Določeno pa se je izkazalo, da je bila preambiciozna za njegove pripovedne sposobnosti. In to ne zaradi pomanjkanja pripovednega daru, ker je Barolini v svojem romanu v marsikateri preizkušnji zelo dober pripovednik in izredno vreden poročevalec. Točnih in prizadetih osebnih opazanj. Dejstvo je, da bi snov, ki jo je izbral, zahtevala izjemno velike pripovedne sposobnosti, take, kakršne je imel recimo Flaubert ali Dostoevski, kakaj korenine miselnosti, ki jo je Barolini hotel analizirati, se gajo v resnici mnogo globlje v duševni «humus» zaostalega podeželskega in se ne daje simbolizirati v norosti, pa čeprav dragi, zamotani in v marsikateri dramatični. Poleg tega bi bilo treba precej drugače in z mnogo večjo umetniško občutljivostjo ujeti ravnotežje med pripovedno in zgolj opisovalno platjo. Barolini pa je očito postal žrtve svojih zamisli. Ušla mu je iz rok in sklenil jo je zopet obvladati z analitičnimi sredstvi, kjer pa je bila potrebna samo sinteza velikega duha, ki se ne pusti razbiti od videza, ampak takoj zaden bistro vseh dogodkov in stvari, s katerimi pride v stik. Zato ima bralec občutek, da poslušal dolgo, skrbno sestavljeno in vsestransko izčrpno poročilo o nekem zanimivem in vsekar značilnem dogodku iz podeželskega življenja. Nima občutka, da bi ta dogodek lahko pomenil nekaj več kot dejanskega pomeni, to je, da je simbol neke globlje stvarnosti, ki ne more umreti in s svojo poašnostno se še vpliva na moderno življenje in vendarle je že v sami stvari toliko hvaljnih namigov in toliko očitnih simbolnih vrednot, da ne bi bilo težko vsaj delno uresničiti pripovedno plat zamisli. Zakaj priznati je treba Baroliniju, da je z veliko intuicijo znal začrtati meje svojega umetniškega objekta in napeti glavne, nosilne niti svojega pripovednega tkiva. Toda ustvarjalna sila mu je zmanjkala prav tam, kjer bi jo najbolj potreboval in sicer v prenašanju na vizualno platno pripovedne slike. Drugače povedano, zbal se je velikih, močnih likov, ki so se mu pojavili ob prvem zasneku svoje smeje literarne freske in jih zato ni hotel izvesti v razen v redkih izjemah v neposredne konflikte, iz katerih bi se mogla razviti privlačna drama in pretresljiva obožnična neke določene miselnosti in točno omejene zgodovinske dobe.

Vsi znajo, so zaradi tega šibkega prijema popolnoma osamljeni. Kot bi občevali s svojimi antagonisti preko nevidne in vendar nepropustne stene, ob katero zadenejo vsi njihovi poskusi, da bi svojim strastem dali jasnejšo obliko in večjo človečansko težo. Če bi s to posebno pripovedno tehniko avtor hotel poudariti, da gre za dramo duševne osamljenosti, bi se človek z njim prav gotovo moral strinjati in bi celo navdušeno podprl to njegovo literarno sposobnost. Toda junaki «Dolge norosti» živijo v resnici v nepretrganem stiku s svetom. Bojijo se duševne osamljenosti

in pomenijo nekaj šele tedaj, ko se spopadejo s svetom. In da je to res, lahko sklepamo prav tako iz avtorjevih besed kot iz njihovih značajev, ki stalno potrebujejo zunanjih oprijemov za svoje človeško objektiviranje. Iz tega sledi, da Barolini ni znal dati življenja svojemu svetu, da si je na vse

način trudil, da bi opisal sleherni kretajo in sleherni misli svojih junakov. Uporabil je v to svrhu na desetine strani drobnega opisovanja, kjer bi v resnici zadostovala samo dva stavka dialoga in skušal je na znatni psihološki podlagi prikazati in dokazati duševna vprašanja, ki bi sicer v neposrednih konfliktih izpadla kot sama po sebi umevna in v resnici nebitvena za razumevanje duševnega substrata zgodbe. Da se o tem prepričamo, je dovolj, da si malo približimo sliko Marie Assunte, ki je os, okrog katere se vrtili vse Barolinijev svet.

Maria-Assunta je hčerka pred-

metnega hotelirja. Narava ji ob rojstvu ni podelila posebnih darov. Dala pa ji je pretirano občutljivost, ki jo je zgrešena domaća vzgoja že od vsega početka pretvorila v sebično, tiransko in fanatično potrebo po versem izživljanju. Toda prepričana je, da je samo njena pot do Boga pravilna in da se v tem pogledu nima kaj naučiti niti od najboljših in najsvetejših duhovnikov. Zasnubi jo Pietro, znani veleposelnik in župan bližnjega mesta. Sprva se noče poročiti. Odlodi se šele tedaj, ko odpre, da je Pietro velik grešnik in da je zato zelo potreben njene pomoči. V takih pogojih je seveda zakon za oba prava trnova pot. Vendar se že po nekaj letih osebe neko vsaj na zunanji spremljavo ravnotežje. Pietro nadaljuje svoje staro življenje in se pred ženo hinavsko dela nedolžnega in svetega, medtem ko se Maria-Assunta še bolj zapre v svoj svet, poln senc in neuresničljivih želja, a se pri tem vseeno neče odpovedati tiranskemu vplivu na vse okoličnice. Rodi se jima sin in kmalu nato Pietro umre. Vdovi se prav nič ne toži po umrlem možu.

Zdal ima novo in mnogo večjo nalogo pred seboj: napraviti iz sina Giovannija duhovnika in svetnika. Zaupa ga bližnjemu samostanu, toda še od vsega početka se ne more strinjati z vzgojo, ki je je Giovanni tam deželen. Njeno poganje svetništva je popolnoma izven vsake logike in verske stvarnosti. Konflikt z versko oblastjo je neizbežen in Giovanni je prva žrtev te njene prave verske norosti. Zaprstosti mora samostan in popolno-

strogostjo kot dragocen podatki o pitni vodi.

Seveda pa ne moremo meriti te publikacije po praktični uporabnosti geografskih raziskav, objavljenih v njem. Zbornik je drobce geografske monografije o Dolenjski, ki kaže sicer manj poetično podobo te pokrajine, kot je poznamo iz slik in poetičnih opisov, vendar pa daje resnične podatke in s tem napotke za delo v prihodnosti. Zanimiv pa bo tudi za vsakogar, ki želi približje spoznati Dolenjsko in njene ljudi.

Prav bi pa bilo, če bi take zbornike že začeli tiskati na lepšem papirju.

Sl. Ru.

(Nadaljevanje na 8. strani)

Dolenjska zemlja in ljudje

(Izdala Dolenjska založba v Novem mestu)

Ni dolgo tega, kar smo poročali o Dolenjskem zborniku, ki je objavil vrsto razprav in sestavkov o Dolenjski in njenih ljudeh, to pa za boljše osvetlitev dogajanja na tem področju slovenske zemlje in v dokaz živahnejšega kulturnega snovanja prav tod. Skoraj enak namen dosega tudi novi zbornik o Dolenjski, le da je ta že bolj specializiran. Pod naslovom «Dolenjska zemlja in ljudje» prinaša publikacija, ki jo je pravkar izdala Dolenjska založba v Novem mestu, vrsto razprav s področja geografske znanosti in daje tako vsem tistim, ki so tega znanja kakorkoli potrebni ali jih ta vprašanja zanimajo, nove in zanimive podatke o dolenjski zemlji in njenih ljudeh.

Pred osmimi leti sta Institut za geografijo Slovenske akademije znanosti in umetnosti ter Geografski inštitut univerze organizirala na Dolenjskem terenško raziskovanje. Kasneje je bil kongres slovenskih etnografov prav v Novem mestu. In ker je

v samem Novem mestu začela živahne delovati tudi podružnica Geografskega društva Slovenije, je vse to rodilo zbornik, ki je sedaj pred nami. Zbornik je bilo pri tem napacno misliti, da je v tem zborniku zbrano vse gradivo terenskega raziskovanja, ali da je s tem zbornikom obdelana vsa Dolenjska z vseh geografskih vidikov. Kot pravi urednik Ivan Gams in Roman Savnik, predstavlja gradivo, zbrano v tem zborniku, le drobce, le del mozaike, ki nakazuje živopisno in raznoliko podobo Dolenjske. Vendar pa iz razlata upanje, da bralec kljub temu ne bodo razočarani, saj jim bo knjiga nedvomno razširila znanje o lepi, domaći zemlji in o dogajanju na njej v zadnjih desetletjih: o zemlji, katere prirodne zakonitosti, oblikovanje in fizično-geografski študijah, se izmikajo času, o spreminjanju zemlje pod vplivom človeka, ki je že hitreje, in o razvoju prebivalstva in gospodarstva, kjer napreduje čas z najhitrejšimi koraki. Če pa bomo bolje spoznavali razmere v preteklosti in pogoje v sedanjosti, bomo našli najboljše in obenem skladno pot v prihodnost.

Ze iz gornjega izhaja, kakšna je vsebina novega zbornika. Poleg uvodnega sestavka Antona Melika, ki podaja geografski pregled Dolenjske, je objavljenih več razprav fizično-geografskega značaja, razprava o spreminjanju zemlje pod vplivom človeka ter dve razpravi o razvoju prebivalstva. Poudarek je vsekakor na prvem delu, kjer Ivan Gams, Roman Savnik, Breda Goljevšek-Rus in Ludvik Orlas v svojih razpravah pišejo o vodah Dolenjske, o Krki, pitni vodi, o kraških vodah ter

strokovnjakom dragocen podatki o pitni vodi.

Seveda pa ne moremo meriti te publikacije po praktični uporabnosti geografskih raziskav, objavljenih v njem. Zbornik je drobce geografske monografije o Dolenjski, ki kaže sicer manj poetično podobo te pokrajine, kot je poznamo iz slik in poetičnih opisov, vendar pa daje resnične podatke in s tem napotke za delo v prihodnosti. Zanimiv pa bo tudi za vsakogar, ki želi približje spoznati Dolenjsko in njene ljudi.

Prav bi pa bilo, če bi take zbornike že začeli tiskati na lepšem papirju.

Sl. Ru.

(Nadaljevanje na 8. strani)

Malomarnost in krivica

Boris Pahor

Ta zapisek bi bil moral na papir že poleti, a ker je takrat večini zemljanov bolj mar za počitek in razvedrilo, sem te vrstice prihranil za čas, ko postanemo s hladnimi meseci bolj kulturni. Seve, upal sem, da se bo medtem kdo spomnil knjige, za katero gre, in me tako odlašal potrebo po zbiranju neprijetnih pripomb. Ker je vsekakor lepše, če more človek povedati zvonko besedo veselja, kakor pa, da mora zmeraj prebrati jagode žalostnega molka.

Naj razložim takoj, da imam v mislih Lipovčev knjigo «Ljudje ob cesti», o kateri nisem še zasledil ne poročila ne kritike v nobeni od številnih publikacij, s katerimi se upravičeno ponašamo. Govorim seve o publikacijah v matični državi. Pri tem je res treba pripomniti, da mora biti človek potrpečljiv in se zavedati, da kultura ne računa ne s tedni in ne s meseci; vendar pa imaš vtis zgrešenega oziroma, ko sledijo pojavu skromnega literarnega dela razna poročila in poročila, komentarji in komentarji v vseh mogočih omakah, ob dobrem in resnem spisu pa ni najti niti najbolj drobnega kučka, da bi ga povohal.

Jeza, ki pograbljuje človeka (da se razumemo), ne izvira iz pogleda na številnost in mnogovrstnost poročil, ampak iz ugotovitve, da ni najti zad za njimi neke smotne izbire, določene ocene, ampak je vse bolj podobno sračjemu gnezdu, ki je sad tega ali drugačnega naključja. Tako bo našel omenjenega kitajskega ali egiptovskega pisatelja, medtem ko gre domaća knjiga lahko nevidna skozi zrak kakor pri spiritalistični seji.

Da, a ko pravim domaća knjiga, mislim na dobro knjigo. Na dobro napisano knjigo. In «Ljudje ob cesti» je takšna. Dobra čisto na kratko. In upam si trditi, da je v povojnih letih izšlo zelo malo knjig, ki bi bile tako strogo uravnotežene, tako ekonomsko zgoščene. Vtis imam, da je avtor pretehtal ne samo vsak stavek, ampak vsako besedo posebej toliko časa, da mu je na rešetku ostalo zrnje tako čisto, kakor si ga je želel. In naravnost presenetljivo je, da je najti takšno strogost pisanja v prevencu, kjer bi človek pričakoval sproščenejši zamahe, morebiti čustvenih skokov in samogibnih potez. Videti je, da je Lipovec šel po poti tistih, ki so si potrpečljivo delali znamenja v zapisnik spomina, medtem ko so s težavo stopali skozi goščavo človeških slabosti in močvirij; zato je občutek, ki ga človek ima ob njegovih straneh, zelo soroden občutku ob branju Tomasijevega Gattoparda.

Je, seve, da je tudi razloček. Lipovec ni razporedil svojih imenitnih ljudi okoli mogočnega dogodka, ki bi jih vse osvetlil in osvetljeval, rajši jih je nanizal v številno galerijo in šel z njimi po brkijskih cestah, sedel z njimi za ognjišča, se peljal z njimi v Koper in Trst. In so trenutki, ko mu to silno zamierim, ker mi manjka mogočen pis, ki bi strnil vse posamezne strasti, jih zavrtel okoli klene osi. Saj, saj, ljubezen do domače zemlje. Njena lepota in draga okupacija, ki jo zahteva zvestoba ti lepoti. A skorej, da se nisem mogel pomiriti ob misli, kako neverjetno podobno brkijskih tal bi imeli, če bi na primer tisti sijajni opis pomnožnega napada dobil ozadje v zgodovini polpreteklih dni. Pomnil pa se spet ujamem v odmaknjeno, nekoliko celo sanjsko risanje, ki je pisatelju nedvomno poglavitni smoter dolgo negovanega zamisli, in spet si moram pritrčiti, da je knjiga po svojem pesniškem jedru in obrtnosti do dovršenosti izreden pojav. In ob ti ugotovitvi, (ki sem si jo že dovolikrat ponovil po ponovnem vprašanju, če nisem morebiti premalo kritičen), ob ti ugotovitvi bi rekel, da bi Lipovčeva knjiga zaslužila podoben sprejem kot Lokarjeva proza, ko je zagledala vs v knjižni obliki.

Zgodilo pa se je ravno narobe. Vse tiho je bilo. In je.

II.

Kaj je temu vzrok? Osebnost mislim, da je tega kriv Lipovčev priimek. Lipovec? In kdo je to? Kdo ga je kdaj videl in od kod je sploh prišel? Noben pomembnejši kritik ni dal blagoslova njegovim polam. Ne pripada nobeni od različnih literarnih ekip, ki vedro in oblačijo slovensko papirnato nebo. Da bi bil vsaj politično kje kaj znan, Nič, popolnoma nič. Seve, če bi bil bil Moravia med sprejemom po rimski ulici kihnli, bi prav gotovo kateri od tenkosušnih sprejemnikov v ljubljanskih uredništvih hitro zaznamoval nenavaden primer. Ampak pisatelj, ki govori o Brkihi! Prosim vas lepo, kdo se pa bo ukvarjal z vsakomer, ki se zaljublja v domaćo pokrajino!

Da, malomarnost. In to tiste posebne vrste malomarnosti, ki izvira iz provincialnega mišljenja, da je rešitev iz provincialnosti v posnemnanju tiste zabe, ki se je napihovala, da bi postala enaka volu.

Saj vem. Ta ali oni bo rekel, da je primer ene same pozabljenke knjige prelahko dokazno gradivo. Pa ni tako. Namenil sem se, da zlomim kopje za «Ljudi ob cesti» in to sem, kakor sem bolj mogel, naredil, ne more pa biti napak, če ob tej priliki na kratko potegnem črto pod prizadevanji slovenske publicistike v povojnem času. Če izvajamo slaviste in jezikoslovce, je ugotoviti, da se druga inteligencija v svojem pisanju uri v vseh mogočih filozofijah, ekonomijah in sociologijah, ko da bi odbor združenih narodov pričakoval od nje rešitev za jutrišnji dan, medtem ko se prav malo zanima za slovenske ljudi na danem prostoru in v danem času. To na splošno; glede tega, kar se dogaja izven državnega prostora, je treba povedati še besedo posebej.

III.

Prav gotovo bi bilo malenkostno, če bi kot poglavitno utemeljitev zimskega spanja kulturne javnosti, ko gre za vprašanja, ki so v zvezi z zamejstvom, navajal osebne zadeve; a takšna navedba lahko velja kot značilen primer. Recimo, da nekdo objavi pregled povojne slovenske proze in niti z besedico ne omeni slovenskih pisateljev tokraj meje. Torej čista praznina. Niti pisatelj, ki niso za nič, a so. Nas na kratko ni. Kakor na šolski tabli, ko je šla goga čezjo.

Seve, tudi to se da lepo razložiti. Predolg članek, ki ga je treba krajšati in tako odpade to, kar je manj pomembno. Saj, in kdo si more misliti v pomembnem uredništvu, kjer je dela čez glavo, da se bo nekdo v Trstu zaletaval zaradi takšne malenkosti. Ne, ne, verjemite, da se prav nihče ne bi zmenil za takšne lapusne, če ne bi bil tak primer eden od dokazov za ozračje brezbrčnosti, s katero spremljajo (ali bolje ne spremljajo) matični kulturni krogi usodo slovensko govorečih področij tokraj Zekenca. Samo pogledmo, kje so v revijah razprave, kje so v časnikih članki, ki bi obravnavali prosvetne, ekonomske, socialne probleme zamejskih slovenskih ljudi. Ali se kdaj v publikacijah za to zanima vsaj kot znanstvenik? Vsaj s kakšno od tistih statistik, ki jih imajo tako radi? Pa pustimo kulturo, ki je namenjena dušeslovni specialistom, vzemimo politična vprašanja. Tako usoda odločitev, kakršen je bil razpust Neodvisne socialistične zveze, ki je do zdaj povezovala napredne slovenske ljudi, sploh ne zanima uredništva matičnih listov. Vejo za vse močnejše odtene političnega življenja v Kongu, ključni položaj ljudstva, ki ga s pogubno drobiteljno še bolj izpostavljamu asimilaciji, jim je de-ve-ča briga.

A mogocje zahtevamo preveč; kdo naj se v atomskem ozračju zanima za peščico trgovčev, ki na barkovljanski in devinski obali vztraja za Kosovelov jezik.

Lipovec pa naj mi oprostí ta odkim. Niti najmanj nisem hotel, da bi pritegnil pažljivost na njegovo knjigo zato, ker je on, avtor, trški človek. Njegovo delo tega ne potrebuje. Samo, s svojo kakovostjo se upira molku.

Nino Perizi: Scena za «Jezusov proces» D. Fabbrija, s katerim bo tržaško Stalno gledališče pričelo svojo sezono

AUTOMOBILIZEM

NOVO ITALIJANSKO VOZILO

Pred letom dni je Ferrari s pomočjo avtomobilskega krojača Bertonia razstavil v Turinu svoje litrsko vozilo tedaj znano pod imenom «Ferrarin».

Vozilo je bilo le prototip in ni bilo znano, kdo bo prevzel serijsko izdelavo.

V ta namen se je sedaj ustanovila nova družba «A.S.A.» — Autocostruzioni Società per Azioni, ki bo dokončni model predstavila javnosti v prihodnjem turinskem salonu in ga bo tudi realizirala in razprodajala.

Mehanika novega vozila bo napredna in karakteristike izrazito športnega značaja, saj bo zmoglo kar 190 km/h.

Nastavljen bo štirivaljni vrstni motor s skupno delovno prostornino 1032 cc., hod bata bo znašal 69 mm in ravno toliko tudi izvirna cilindra.

Kompresijsko razmerje bo visoko 9:1 in zato bo največja zmogljivost kar 97 KM pri 7000 ob/min. Fiskalna zmogljivost pa le 13 KM.

Motorni blok in njegov podstavek bosta iz siluminia, medtem ko bodo valji vgrajeni. Ventilji bodo viseči, vžig baterijski, predvžig pa avtomatičen.

Menjalnik bo imel štiri polno-sinhronizirane prestave z overdrivom na tretji in četrti.

Na vseh štirih kolesih bodo nastavljeni diske zavore s servomehanizmi za boljše uporabo zavornega sistema. Vozilo bo zelo lahko, tehtalo bo komaj 780 kg. Predvidevajo, da bo poraba nihala med 10 in 12 l na vsakih 100 km. Cena ni še določena; zvedeli bomo zanj že kmalu po zaključku turinske razstave, vendar menijo, da bo znašala 2.200.000 lir.

Programi nove družbe A.S.A. niso še znani. Verjetno se bo proizvodnja začela šele v prihodnji spomladi in v letu 1963 bo prišlo na trg le 300-500 vozil.

Verjetno bo družba sodelovala tudi na nekaterih dirkah prihodnje sezone in tako dokazala izredne sposobnosti tega športnega vozila, ki za široko javnost nima velikega pomena, vendar bo skoro edina italijanska novost na prihodnji turinski avtomobilski reviji.

NOVI PREDPISI ZA PLAČEVANJE TAKSE

Leto za leto, v prvih dneh januarja meseca, dolge vrste avtomobilistov, ure in ure čakajo, da bi lahko plačali vozniško takso.

Sistem se je že ukoreninil in se venomer ponavlja. Dolgo čakanje pa pomeni voznikom veliko izgubo časa in velike denarne izdatke tudi za ustanove, ki ob tem času morajo najeti mnogo novih uradnikov.

Avtomobilski klub, kateremu je poverjena naloga pobiranja tega davka, pa je predložil predlog novega sistema zbiranja pristojbin, ki mu bo omogočil precejšnji prihodek na honorarjih in bo na drugi strani obenem koristil tudi avtomobilistu.

Predlog je finančni minister odobril in z dekretom določil nove norme, po katerih bodo vozniki plačevali vozniško takso.

Od 27. t. m. dalje avtomobilisti in od 26. novembra dalje motociklisti, bodo lahko plačevali takso po prosti izbiri za 2, 4, 6, 8, 10 ali 12 mesecev.

Oni, ki bodo plačali takso med

27. oktobrom in 21. decembrom, bodo lahko zahtevali kolek, ki bo veljaven do 31. decembra, kakor običajno. Novost pa je v tem, da isti bodo lahko zahtevali kolek z veljavnostjo do konca februarja, ali aprila, junija, avgusta ali do konca oktobra.

Enako pravico bodo imeli motociklisti. Dosedanji popusti 3% za avtomobiliste, oz. 5% za motocikliste, ki plačajo celotno leto takso, ostanejo še vedno veljavni.

Sistem bo olajšal delo nabiralcem, le če bodo avtomobilisti znali to ugodnost izkoristiti in si izbrati primerno dobo za plačevanje takse seveda bodo obenem na boljšem tudi plačevalci sami, ki bodo v določenih uradih hitro opravili svojo dolžnost.

Brez dvoma pomeni novi sistem korak naprej, vendar ni še najboljši. Se vedno bo treba zahajati le v Acijeve urade. Mnogo boljše pa bi bila brez dvoma rešitev, ki bi omogočila direktno plačevanje takse na pošti, ali pa tekoči račun, ali pa bi jo poštne uslužbenke potirale z žigom na knjižici.

PREDVSEM VARNOST

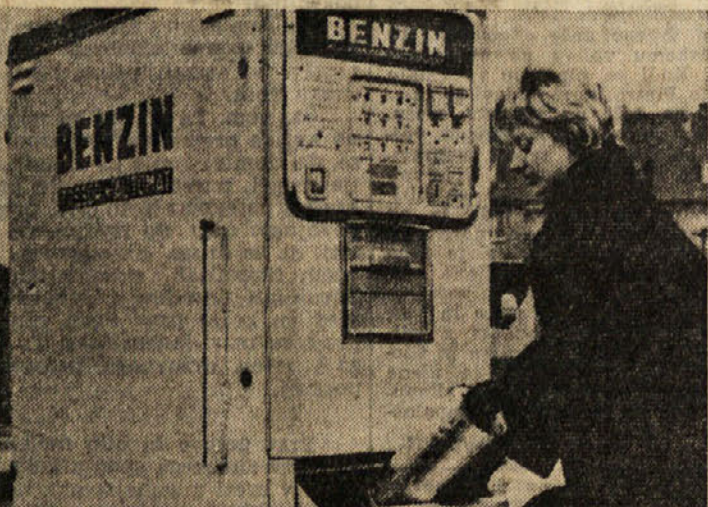
Zadnjih smo začeli pogovor o varnostnih ukrepih in smo videli, kako danes, kljub nenehnemu razvoju avtomobilizma, se polaga prav malo važnosti varnostnim ukrepom na samem vozilu.

O tem se pri nas šele začne govoriti. Iz zadnjih tednov so vesti o številnih konferencah, ki so imele nalogo začitati pot, po katerih naj bi se delalo.

Amerikanci, ki so se tega prvi lotili, so se oprijeli dela že leta 1955.

Potrošili so ogromne vsote. V tem se je posebno izkazala Ford Motor Co. Sad tega dela so bili varnostni pasovi, elastične in armaturne plošče, posebna krmila itd. Iz laboratorija Cornellске univerze, smo dobili tudi načrt idealnega vozila (iz varnostnega vidika).

Vložene vsote, trud, poskusi in rezultati so vsi odgovarjali ameriškim pojmovanju dela. Vse je bilo hiperbolično, vendar iz tega ogromnega števila zaključkov, je prizadeta industrija praktično izkoristila, le drobne, kljub temu, da je bila sama pobudnica teh raziskovanj in je vanje vložila milijarde. Kar pa so industrije v tem obdobju uresničile, je šlo le v prilogi.

Avtomatična bencinska črpalka v Zapadni Nemčiji

LONDONSKI SALON

Tudi londonska razstava ne bi imela velikega odziva v javnosti, če se ne bi vršila prav v obdobju, ko angleška industrija kaže jasne znake prebujenja iz lanskega letnega mrtila in odločno posega na evropsko tržišče.

Letošnja proizvodnja bo za 20% večja od lanske, medtem ko je izvoz narasel celo za 50% v primerjavi z lanskim letom.

Napori angleške industrije, da bi spet prevzela vodilno vlogo, ki jo je imela na tem polju, so očitni. V tem pa so si vsi proizvajalci edini, vse znamke so popolnoma obnovile svojo proizvodnjo.

Glavne novosti angleškega salona, razen Morris 1100 so, Lotus Elan, Aston Martin Lagonda z motorjem, ki zmore 302 KM in Triumph Spitfire.

LONDONSKI SALON

Zakon n. pr. predvideva, da morajo vrata biti pritrjena na prednji strani, zunanost ne sme imeti ostrih robov; prepove vse nepotrebne zunanje «slapšave» in vse one zunanje in notranje nepotrebne pritlikine, ki včasih spreminjajo še tako čedno vozilo v potujočo božično jelko.

Oblika ostalih pritlikin pa mora ustrezati določenim pogojem. Proizvajalci se pri tem morajo izogibati vseh ostrih robov, splošnih oblik, rabihi po možnosti plastične mase, ki ne nudijo upora, in morajo položiti posebno važnost na obliko in realizacijo volana in krmilnega droga, ki je pravi meč v prsi voznika.

Inozemski filmski producenti in režiserji se zadnje čase precej zanimajo za čudoviti podzemeljski svet pri Postojni. Zares bi bilo čudno in nerazumljivo, če filmske kamere ne bi prodrlje tudi v ta čarobni svet. Postojnska jama in drugi okolici ter Predjamski grad so za filmski svet še deviške in neizkoriscene, čeprav si ne moremo zamisljati lepše naravne scene za razne vrste filmskih zgodb. Snemanje v jamah je sicer zahtevna zadeva in je treba vložiti precejšnjo sredstva, zlasti za primerno razsvetljavo, ker se ne sme računati na redno električno omrežje, odpadajo pa stroški za razne kulise in strah pred vremenom ter se film lahko dobro prodaja.

Te dni smo obiskali dve filmski ekipi, ki sta zaposleni pri snemanju v Otoški jami in v Črni jami. V Otoški jami snemajo istočasno dva filma (koprodukcija Dubrava film in Italia film), in sicer «Gladiatorke» ter «Taur, kralj grobe sile», v Črni jami pa neko avstrijsko podjetje dokončuje film «Poveljnik roparjev Činderle», ki so ga v glavnem snemali na Vrhu, na Poklju in na Bledu. Dober del filma «Gladiatorke» in «Taur» so posneli v atelejih podjetja Dubrava film, te dni pa bo ekipa prišla tudi k nam, da bodo nekaj prizorov posneli v jamah.

Otoška jama je 30 minut hoje od vhoda v Postojnsko jamo. Na koncu velike doline za Koculjem je v nizkem skalnem pobočju vhod v jamo, ki so jo domačini odkrili leta 1889 in je dolga 450 m. Ta jama je znana tudi po velikem številu kosti jamskega medveda in menda tudi mamuta, ki so jih našli zasute v ilovici.

Črna jama pa je nadaljevanje Postojnske jame, s katero jo veže 495 m dolg, umetno narejen predor, ki se odcepi na koncu Ruske jame. Črna jama, ki je dobila tako ime po temnih, a zelo lepah kapnikih, ima tudi svoj naravni vhod sredi gozda tri črti ure hoje severozahodno od Postojne na dnu 20 m globoke udorne doline. Skozi ta vhod so med zadnjo vojno vdrl partizani, kljub nemški straži, ki so zažgali bencin v Postojnski jami.

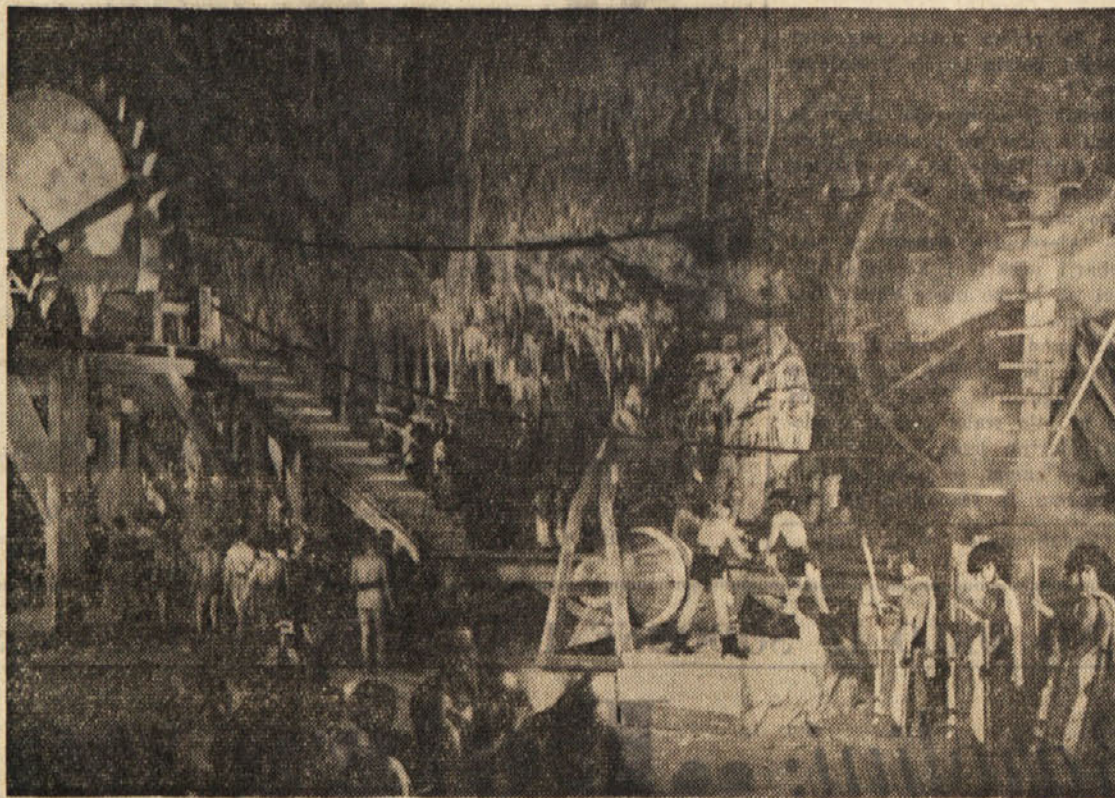
Niti črti ure hoje pred Črno jamo je vhod v Pivko jamo na dnu 60 m globokega prepada, nad katerim je urejeno razgledišče, ki nudi izletniku izreden pogled. Pri razgledišču so letos odprli lepo restavracijo, v prijetni dolnici zraven restavracije pa so postavili nekaj cednih lesenih hišic za goste, ki želijo tu preživeti nekaj dni v svežem, čistem zraku sredi smrekovega in bukovega gozda, blizu očarljivih lepot našega podzemeljskega sveta.

V restavraciji so imeli te dni polne roke dela, ker so se tu hranili člani avstrijske filmske ekipe, ki so prenočevali v weekend hišicah in so bili vsi navdušeni.

Omenimo naj še, da petje

FILM ODKRIVA KRASOTE PODZEMELJSKEGA SVETA PRI POSTOJNI

V Otoški jami dva filma hkrati V Črni jami vesela komedija

Prizor iz filma «Taur», ki ga snemajo v Otoški jami hkrati s filmom «Gladiatorke»

sem nova pot, ki se odcepi od ceste Postojna-Predjama, tako da se turisti lahko pripeljejo z avtomobilom in lahko parkirajo na urejenem prostoru pred weekend hišicami.

A. BUBNIC

Ko smo prišli v Otoško jamo so snemali množični prizor za film «Taur». Režiser se je jezil na biriče, ker niso bili dovolj grobi s sužnji, na sužnje pa zaradi tega, ker niso bili dovolj preplašeni in izmučeni. Večkrat so morali ponavljati prizor in spravljati v pogon čudne stroje, ki jih je ustvarila režiserjeva domišljija in so bili ob razsvetljavi močnih reflektorjev še bolj posatni. Kapniki so v taki luči in s svetlobnimi efekti, tu reči, tam modri odsevi, tako zaživeli, da bi jih obduoval ure in ure. Enake občutke in občudovanje podzemeljskih krasot vzbujajo tudi razsvetlitev v Črni jami.

Pred Otoško jamo in nad Črno jamo brnijo agregati, da imajo filmarji dovolj električnega toka, pa jamah so napečeni debeli kablji, na vseh straneh so reflektorji, kamere snema na barvni film prizore in čarobno lepoto kraskega podzemlja. Kdor bo gledal film in ni še bil v teh jamah, si jih bo želel ogledati. Na uvodu filma bo moralo biti napisano, da so film snemali v Postojnskih jamah.

Otoška jama je 30 minut hoje od vhoda v Postojnsko jamo. Na koncu velike doline za Koculjem je v nizkem skalnem pobočju vhod v jamo, ki so jo domačini odkrili leta 1889 in je dolga 450 m. Ta jama je znana tudi po velikem številu kosti jamskega medveda in menda tudi mamuta, ki so jih našli zasute v ilovici.

Črna jama pa je nadaljevanje Postojnske jame, s katero jo veže 495 m dolg, umetno narejen predor, ki se odcepi na koncu Ruske jame. Črna jama, ki je dobila tako ime po temnih, a zelo lepah kapnikih, ima tudi svoj naravni vhod sredi gozda tri črti ure hoje severozahodno od Postojne na dnu 20 m globoke udorne doline. Skozi ta vhod so med zadnjo vojno vdrl partizani, kljub nemški straži, ki so zažgali bencin v Postojnski jami.

Niti črti ure hoje pred Črno jamo je vhod v Pivko jamo na dnu 60 m globokega prepada, nad katerim je urejeno razgledišče, ki nudi izletniku izreden pogled. Pri razgledišču so letos odprli lepo restavracijo, v prijetni dolnici zraven restavracije pa so postavili nekaj cednih lesenih hišic za goste, ki želijo tu preživeti nekaj dni v svežem, čistem zraku sredi smrekovega in bukovega gozda, blizu očarljivih lepot našega podzemeljskega sveta.

V restavraciji so imeli te dni polne roke dela, ker so se tu hranili člani avstrijske filmske ekipe, ki so prenočevali v weekend hišicah in so bili vsi navdušeni.

Omenimo naj še, da petje

sem nova pot, ki se odcepi od ceste Postojna-Predjama, tako da se turisti lahko pripeljejo z avtomobilom in lahko parkirajo na urejenem prostoru pred weekend hišicami.

A. BUBNIC

Ko smo prišli v Otoško jamo so snemali množični prizor za film «Taur». Režiser se je jezil na biriče, ker niso bili dovolj grobi s sužnji, na sužnje pa zaradi tega, ker niso bili dovolj preplašeni in izmučeni. Večkrat so morali ponavljati prizor in spravljati v pogon čudne stroje, ki jih je ustvarila režiserjeva domišljija in so bili ob razsvetljavi močnih reflektorjev še bolj posatni. Kapniki so v taki luči in s svetlobnimi efekti, tu reči, tam modri odsevi, tako zaživeli, da bi jih obduoval ure in ure. Enake občutke in občudovanje podzemeljskih krasot vzbujajo tudi razsvetlitev v Črni jami.

Pred Otoško jamo in nad Črno jamo brnijo agregati, da imajo filmarji dovolj električnega toka, pa jamah so napečeni debeli kablji, na vseh straneh so reflektorji, kamere snema na barvni film prizore in čarobno lepoto kraskega podzemlja. Kdor bo gledal film in ni še bil v teh jamah, si jih bo želel ogledati. Na uvodu filma bo moralo biti napisano, da so film snemali v Postojnskih jamah.

Otoška jama je 30 minut hoje od vhoda v Postojnsko jamo. Na koncu velike doline za Koculjem je v nizkem skalnem pobočju vhod v jamo, ki so jo domačini odkrili leta 1889 in je dolga 450 m. Ta jama je znana tudi po velikem številu kosti jamskega medveda in menda tudi mamuta, ki so jih našli zasute v ilovici.

Črna jama pa je nadaljevanje Postojnske jame, s katero jo veže 495 m dolg, umetno narejen predor, ki se odcepi na koncu Ruske jame. Črna jama, ki je dobila tako ime po temnih, a zelo lepah kapnikih, ima tudi svoj naravni vhod sredi gozda tri črti ure hoje severozahodno od Postojne na dnu 20 m globoke udorne doline. Skozi ta vhod so med zadnjo vojno vdrl partizani, kljub nemški straži, ki so zažgali bencin v Postojnski jami.

Niti črti ure hoje pred Črno jamo je vhod v Pivko jamo na dnu 60 m globokega prepada, nad katerim je urejeno razgledišče, ki nudi izletniku izreden pogled. Pri razgledišču so letos odprli lepo restavracijo, v prijetni dolnici zraven restavracije pa so postavili nekaj cednih lesenih hišic za goste, ki želijo tu preživeti nekaj dni v svežem, čistem zraku sredi smrekovega in bukovega gozda, blizu očarljivih lepot našega podzemeljskega sveta.

V restavraciji so imeli te dni polne roke dela, ker so se tu hranili člani avstrijske filmske ekipe, ki so prenočevali v weekend hišicah in so bili vsi navdušeni.

Omenimo naj še, da petje

sem nova pot, ki se odcepi od ceste Postojna-Predjama, tako da se turisti lahko pripeljejo z avtomobilom in lahko parkirajo na urejenem prostoru pred weekend hišicami.

A. BUBNIC

Ko smo prišli v Otoško jamo so snemali množični prizor za film «Taur». Režiser se je jezil na biriče, ker niso bili dovolj grobi s sužnji, na sužnje pa zaradi tega, ker niso bili dovolj preplašeni in izmučeni. Večkrat so morali ponavljati prizor in spravljati v pogon čudne stroje, ki jih je ustvarila režiserjeva domišljija in so bili ob razsvetljavi močnih reflektorjev še bolj posatni. Kapniki so v taki luči in s svetlobnimi efekti, tu reči, tam modri odsevi, tako zaživeli, da bi jih obduoval ure in ure. Enake občutke in občudovanje podzemeljskih krasot vzbujajo tudi razsvetlitev v Črni jami.

Pred Otoško jamo in nad Črno jamo brnijo agregati, da imajo filmarji dovolj električnega toka, pa jamah so napečeni debeli kablji, na vseh straneh so reflektorji, kamere snema na barvni film prizore in čarobno lepoto kraskega podzemlja. Kdor bo gledal film in ni še bil v teh jamah, si jih bo želel ogledati. Na uvodu filma bo moralo biti napisano, da so film snemali v Postojnskih jamah.

Otoška jama je 30 minut hoje od vhoda v Postojnsko jamo. Na koncu velike doline za Koculjem je v nizkem skalnem pobočju vhod v jamo, ki so jo domačini odkrili leta 1889 in je dolga 450 m. Ta jama je znana tudi po velikem številu kosti jamskega medveda in menda tudi mamuta, ki so jih našli zasute v ilovici.

Črna jama pa je nadaljevanje Postojnske jame, s katero jo veže 495 m dolg, umetno narejen predor, ki se odcepi na koncu Ruske jame. Črna jama, ki je dobila tako ime po temnih, a zelo lepah kapnikih, ima tudi svoj naravni vhod sredi gozda tri črti ure hoje severozahodno od Postojne na dnu 20 m globoke udorne doline. Skozi ta vhod so med zadnjo vojno vdrl partizani, kljub nemški straži, ki so zažgali bencin v Postojnski jami.

Niti črti ure hoje pred Črno jamo je vhod v Pivko jamo na dnu 60 m globokega prepada, nad katerim je urejeno razgledišče, ki nudi izletniku izreden pogled. Pri razgledišču so letos odprli lepo restavracijo, v prijetni dolnici zraven restavracije pa so postavili nekaj cednih lesenih hišic za goste, ki želijo tu preživeti nekaj dni v svežem, čistem zraku sredi smrekovega in bukovega gozda, blizu očarljivih lepot našega podzemeljskega sveta.

V restavraciji so imeli te dni polne roke dela, ker so se tu hranili člani avstrijske filmske ekipe, ki so prenočevali v weekend hišicah in so bili vsi navdušeni.

Omenimo naj še, da petje

Ob močni razsvetljavi zaživijo kapniki - Krasna naravna scena Pri Pivki jami in Črni jami nova restavracija ter weekend hišice

Pravi Činderle (S. Ledinek) se med dvema cigankama igrata v Črni jami

Pogled na weekend hišice s parkirnim prostorom pri Pivki jami

Veljaven od 28. oktobra do 3. novembra

OVEN (od 21. 3. do 20. 4.) Izoblikovani morate svojo osebnost in boste dosegli vse uspehe v srčnih zadevah, če ne boste preveč zahtevali. Prijetne novosti v poklicnem delu. Rešili boste finančno zadevo. Ne bodite preveč nestrpnosti. Lepa prilika za izlet. Obisk.	LEV (od 21. 7. do 22. 8.) Temni oblaki na sentimentalnem področju in možnost spora z drago osebo. Bodi bolj razumni in popustljivi, pa se bodo razmere zboljšale. V poklicnem delu boste precej agili in boste verjetno dosegli lep uspeh. Obisk.	STRELEC (od 21. 11. do 20. 12.) Vse, kar se dogaja, je zelo naklonjeno in boste dosegli vse, kar si boste želeli. V poklicnem delu boste precej agili in boste verjetno dosegli lep uspeh. Obisk.
BIK (od 21. 4. do 20. 5.) V srčnih zadevah nič posebnega. Kljub lepim naravnim in nadam, se boste dolgočasil. Pazite, da vas fantazija in tveganje ne pripeljeta predaleč. Glede poslovnih zadev bodite zelo previdni. Razgovori glede poklicnega dela. Izlet. Pismo.	DEVICA (od 23. 8. do 22. 9.) Srčne zadeve se bodo lepo razvijale in boste dosegli svoj cilj. Prijetnih ur z drago osebo. Obisk prijateljev, ki vas bodo presenetili in razveselili. Uspešno se boste borili za ureditev poklicnega dela.	RIZOROG (od 21. 12. do 20. 1.) Se vam ne spreminjajo v nič. V srčnih zadevah boste zelo uspešni. Prijetnih ur z drago osebo. Obisk prijateljev, ki vas bodo presenetili in razveselili. Uspešno se boste borili za ureditev poklicnega dela.
DVOUČKA (od 21. 5. do 22. 6.) Srčne zadeve se bodo razvijale lepo uspešno v srčnih zadevah. Glede načrtov in želja se boste strinjali z drago osebo. V poklicnem delu ne smete preveč zaupati sreči in naključju. Odkrili boste zanimive stvari o neki osebi ki vas zanima. Srečni dan sredi.	TEHTNICA (od 23. 9. do 22. 10.) V ljubzenskih zadevah ne smete biti kot hudournik, vendar vaših morate takoj reagirati. Poklicno delo vam ne bo šlo od rok in ne boste dosegli uspeha, ki si ga želite. Nekoliko vam bo pomagalo srečno naključje. Pismo.	VOJNAK (od 21. 1. do 20. 2.) V ljubzenskih zadevah ne smete verjeti v nič. V srčnih zadevah boste zelo uspešni. Prijetnih ur z drago osebo. Obisk prijateljev, ki vas bodo presenetili in razveselili. Uspešno se boste borili za ureditev poklicnega dela.
RAK (od 23. 6. do 22. 7.) Ugodne okoliščine bodo pripomogle, da bo prišlo do prijetnega srečanja z osebo, ki vas ima rada in s katero boste preživeli nekaj srečnih trenutkov. Razgledano, toda uspešno poklicno delo. Harmonija v družini. Srečni dan petek.	SKORPION (od 24. 10. do 22. 11.) V srčnih zadevah se bo razvilo znanje in bo razvilo zaslanilo sonce. Lepa prilika za izlet in prijetno zabavo. Po kratkem zastopu bo spet normalno steklo poklicno delo. Pozor pred notranjimi prijatelji. Srečni dan torek.	KRABI (od 20. 2. do 19. 3.) V ljubzenskih zadevah nič posebnega. Glede poslovnih zadev bodite zelo previdni. Razgovori glede poklicnega dela. Izlet. Pismo.

POVEST PARTIZANSKE ZMESTOBE

po Tonetu Seliskarju ilustriral Albert Sirk

Zima je pritisnila, visok snež je zapadel in odrezal našo partizansko četo od ostalega sveta. Uredili so si prijeten dom v leseni koči. Le hrane jim je primanjkovalo.

Ko se je Pavle nekoč vrnil s straže, je povedal, da je videl velikega jelena. Intendant je šel na lov. Vzel je s seboj Pavleka, Sonjo in Črta, da izsledijo jelena.

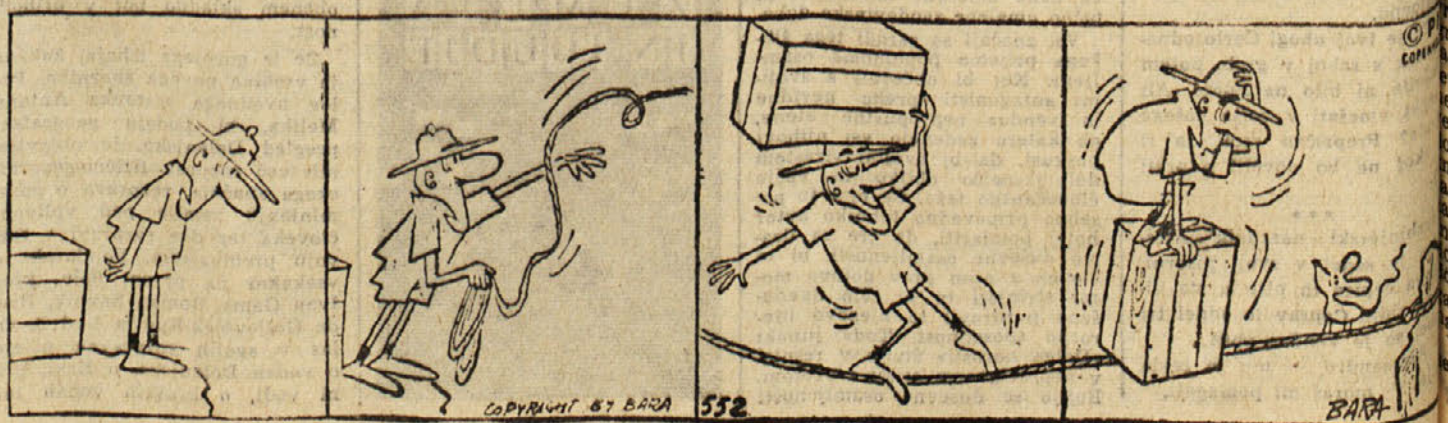

Komaj so stopili iz koč, so zagledali jelena in košuto. Zaradi snežnih zametov sta iskala hrane v bližini človeškega bivališča. Tiho so se jima bližali.

Zadoneli so strelji — živali sta omahnila in sneg zvalil na ju do koč in žalostno vstopili. Koliko smeja je bilo na njihov račun: «Saj smo vedeli, da ne bo nič!»

Maksove dogodivščine

T E D E N

zupana posebno in-
placijo, v kateri zahtevajo
jasno in predlagajo, da naj
občinska uprava zavzame jas-
no in odločno stališče v te-
se stvari.

Sovodenska kmečko - delav-
ska posojilnica, ki je najbolj
aktivna med vseh zavodov te
oblasti na Goriskem, začela
pradit sredi Sovodnj svoj
posojilni dom, za kar je bil spre-
jet sklep že na lanskem obč-
nem zboru članov. Delo so po-
čeli pričačmami podjetju ter
malu napredile in bo poslopie
naše pod streho. Z otvortvijo
posojilniškega sede-
la, ki bo še bolj dvignil ugled
delovanje tega koristnega
občnega zavoda, bo krogi
bolgotno prizadevanja njene
predsednika Andreja Pipa-
na v drugih odborikov.

V Trzin sledijo zlasti brezpo-
slni delavci z velikim zani-

čes da smo na deželi lahko srečali naša mladina — a ne vsa — pa meni, da je najlepše v mestu. Posledice take miselnosti se zlasti stari poznavajo v kmetijstvu. Na vsa šteje 28 hišnih števk, a 13 jih je brez živine, kar znese okrog 40 glav, t.j. toliko, kolikor jih imajo številke redile. Ze to pove, kako v kmetijstvu nazaj dujemo.

Saj še kmetujemo in se lahko prečimo, da se tu tudi gospodstvo izplača, če se je kolikor napredno kmetuje. Mlada gospodstva misli drugače in gre v urve, če pokliče, čes da ji ti nudijo večje ugodnosti. Napredni gospodstva dajejo menijo, da če se ta zadevi vstranostroji proči, potem so te ugodnosti bolj navidezne kot preresnične.

Zanimivo je letos s trto. Mislili smo, da bo podlegla suši, ohranili smo jo pri življenju s frezo

Ze več let je govora o tem, kako bi zopet odprli kamnolom na obcoju Šobotina nad St. Martinom, da bi se tam, kdaj le, dobav mramor in po katerem potu povpraševali tudi iz Trsta. Občinska uprava je odredila tudi popravilo ceste do tega kamnoloma pod pogojem, da bi podjetje, je, ki se zanima zanj, začelo delom, vendar pa do sedaj še ni bilo znakov, da bodo res kaj t. krenili v tem smislu.

V zadnjem času je prevzel kamnolom podjetje Goldstein iz Trsta, ki pa namerava v njem za posloviti samo pet ali šest delavcev. To sicer ni malo, vendar, vendar, lahko pomislimo, nekaterim državljanom iz krize, Morda bi po znanje, je bi se izplačalo, obrniti tudi razširili. Vsekakor pa kamnolom, če razširijo, je preozka za tovrstni promet.

Zlasti so slabe poti v vaseh tržaške občine, a tudi v občini Devin - Nabrežina

čez železnico na pokrajinski ce-
Nabrežina — Sempolaj in oni
Vižovljah (poslednji na turisti-
nem področju). Oba sta že
kraju svoje zmogljivosti in se
čuditi, da tako uspešno odvrta
ta nesreče.

Pokrajanska cestna uprava in
v teh dveh primerih prej zana-
tano, a hvaležno nalogo, ki
mora rešiti brez daljšega od-
lo-
že-
ja-
te

RICMANJE

Z zanimanjem smo prebrali č nek, ki ga je objavil Primors dnevnik v zvezi z železniško p go. Strinjamo se, da bi bila c ki bi jo napravili iz sedaj neup rabne železniške proge, velike turističnega pomena, a po dr strani bi koristila tudi naši va zlasti še, če bi bila pol speln iz mesta. Vsekakor podpiram predlog in želimo, da bi se č prej uresničil.

PROSEK

Bližje se 11. novembra, dan, ki ga vsakega patrona in tradicionalno martinovanje, ki privablja vsako leto mnogo okoličanov. Tržačanon v našo vas. Letos le do prav ta dan volitive in kazne, da bo martinovanje odpadlo. V vsi je na ta račun slišati v predlogov. Toda vsi se več manj strinjajo, da bi bilo najbolje napraviti martinovanje dan pred 11. soboto 10. novembra. V namen na to, da bi bilo treba, da so vsi prizadejni za tisti gostilničar, enotni ter se ne začnejo spajati, ki naj javnost vedno opozarjajo. Pričakujejo, da se bo naših ljudi zgani in v tej zvezi tudi kaj konkretnega storili.

Kot animivost oziroma da p
kažemo absurdnost poljoza n
povemo te to: na dan voliova
rosmo na dan sv. Martina bo
vse vaške gostilne lahko toile
no samo ob kosilu in večerji.
jemo tvari le Dolenčeva gostiln
ki ne spedi v tržaško, temveč
območje zgornje občine.

a- posušene jagode bodo marsil
o- teri ptici utešile lakoto ali ce
p- obvarovale pogina zaradi lako
d- Z nabrano hrano je treba v

S pravilnim krmljenjem kornišim pticam ne ohranimo samo življenja, ampak jih tudi privabimo v svoje vrtove in sadovnjake, kjer bodo ostale tudi polne v svojih zarodkom pokončavne različne škodljivce, ki kvarijo

SESLJAN

tembrske in oktobrske dneve
ki so pri nas sicer bolj redki
jih na severu sploh ni. Ka-
da so se jim naši kraji zelo p-
kupili. Velik dotok turistov v
tošnji sezoni je dal pobudo za n-
vo gradbeno dejavnost in so
naše kraje obiskali v turisti-

macitu novi objekti, u turistič-
kome namene. Se so pri nas zemljiš-
ta na prodaj, a so vedno dražja.
Zadnjem času opažamo skupin-
ki se zanimajo za parcele na ob-
mernih krajih ob cestah. Domne-
va se, da so to emigrirajoči ka-
druške, ki namerava pokupiti
Kragu čim več zemlje, drugi pa
vijo, da je tem le za gotove ku-
je in le in lege, kraj naj bi pre-
kasneje zgradili predvsem gosti-
ske obrate. Mi smo te dni sp-
znali tržačarje (južnjak, Tržačan
tretji, ki zna nekaj, po našem

ki pa ni za ta posel preveč p
srečna, ker je preveč izsiljev
na, držna in brezobzirna ter
misli, da ima tukaj opraviti
tepci, ki se z lahkoto spseljejo
led. Če naleti na šibko strank
jo trojica mrcvari. Pri nas pon
za kv. m zemljišča 400, v bo
stranskih vaseh pa baje 200 l
Svetujemo vsem, kjer bi se
trojica pojavila, da se je tak
odkrižajo.

PREBENEG: Oskar Kraljič je v vasi zgradil novo in moderno poslopje, v katerem je že od začetka tega meseca tudi njegova trgovina jestvin, kasneje pa se bo tudi sam preselil v novo hišo

LONJER: Slika nam kaže pot, ki vodi iz Lonjerja na državno cesto Trst-Bazovica-Pescak. Pot je v začetku asfaltirana, toda ostali, najbolj strmi kos pa je tako razoran, da je promet po njej izredno nevaren. Kdaj jo bodo tlakovali?

DOLINA: Delavci Selad urejajo pot, ki vodi s trga mimo spomenika proti Suhorjem. Pot tudi tlakujejo, tako da terjajo mnogo časa. Predvidevajo, da bodo delo končali proti koncu letošnjega ali v začetku prihodnjega leta.

LONJER: Pri Tinčetovih že dva tedna kuhajo žganje. Tropine so peteg Lonjercev pripetjali tudi vinogradniki iz Podlonjerja, Katinare, Sv. Ivana, Rocola in drugih bližnjih krajev, tako da pod kotlom ne-
nehno gori ogenj

BORST: Občinske hiša bo konec decembra ali v januarju prihodnjega leta izročena svojemu namenu. V stavbi bo poštni urad, zdravniški ambulatorij in dvorana, v kateri se bodo sestajali srenjski možje, poleg tega na 30 stanovanj, čim se

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. There is no text or other markings on the page.

Glavni rezervoar bo na Poljanah - 3. novembra kolavdacija doberdobskega omrežja
CAFO naj oskrbi z vodo še preostale hiše v Gabrijah in na Peči

Na posredovanje doberdobske občinske uprave so pred dnevi začeli z drugo fazo del na izgradnjo kraškega vodovodnega omrežja. Podjetje CESIA iz Trsta je prevzelo delo, ki ga bo dokončalo po načrtih Vzhodno-trilavskega vodovodnega konzorcija. Načrt predvideva, da se po dograditvi novega vodovodnega omrežja v Doberdobi in na Poljanah, kjer so že imeli vodovod, pa je bil izrahljen, začne misliti na preskrbo z vodo tistih vasi in zaselkov, ki so razseženi ob državni cesti po Dolu. Ob njej je kar precej stalovalec, ki nestrpno pričakuje, kdaj se bo uresničila ideja o kraškem vodovodu. Pa ne samo Dolani, tudi Jameljci so med tisti, ki obljubljajo, da bodo dobili vodo. Dela so že v teku. Delavci kopljejo jarko za cevi. Dela pa počasi napredujejo, ker mestoma natisajo na skalo, ki se ne vda tako hitro.

Omrežje po Dolu bo prejemalo vodo iz rezervoarja, ki ga bodo zgradili na Poljanah. Na tem kraju bo ta del vodovoda povezan z glavno cevjo, ki bo povezovala Vrh in Doberdovo.

Z deli so pričeli pred kakšnimi dvema tednoma. Ni močnega napovedati, zaključek del. Prebivalci samo upajo, da bi se ne ustavila. Ta del vodovoda bo veljal CAFO okoli 90 milijonov.

Glede doberdobskega vodovoda naj pripomnimo še to, da bo 3. novembra njegova kolavdacija. V ta namen bodo prišli iz Milana strokovnjaki, ki ga bodo temeljito pregledali in dela odobrili, če so dobro napravljena.

Ko bo omrežje v vodovodu naj opozorilo CAFO, ki je gradil tudi slovenski vodovod, da je v Gabrijah in na Peči še nekaj gospodinjstev, h katerim se niso napeljali.

Med to spadajo tudi tiste hiše, ki so od Pavličevce gostilne dalje proti Devetkom.

Urniki trgovin
za 1. november

Pokrajinska zveza trgovcev sporoča, da bo za praznik 1. novembra veljal za trgovine na Goriškem naslednji urnik:

V sredo 31. oktobra bodo lahko ostale vse trgovine odprete do 19.30 ure. Mesnice bodo odprte tudi popoldne do 20. ure.

V četrtek 1. novembra bodo dopolne odprte prodajalne kruha in mlekarne dokler ne bodo zaključile z razdeljevanjem kruha in mleka. Četverične bodo odprte tudi popoldne. Vse ostale trgovine, vključno mesnice in trgovine s sadjem in zelenjavo pa bodo ostale ves dan zaprte.

Slovenski gostinski obrati
se naglo modernizirajo

Danes bodo odprli prenovljeno Mozetčovo gostilno v Rubijah pri Mostu. Gostilna je last barona Blachja, ki jo je oddal v najem. Lokale so modernizirali in razširili ter jih opremlili tudi s kaminom.

Tudi v Doberdobi so uredili javne lokale, pa v Sovodnjah.

V zadnjih letih je velika večina lastnikov javnih lokalov uredila svoje prostore po modernem okusu, da so zaveš funkcionalno urejeni in tudi privlačni za turiste, ki v vedno večjem številu prihajajo k nam iz Trsta in Videmskega. To je dober znak za našega pridobitnika, ki je razumel duha časa in se mu znal prilagoditi.

IZPRED OKROŽNEGA SODIŠČA

Ker na sedežu Zveze industrijskega niso mogli skleniti sporazuma, sta sindikalni organizaciji Delavska zbornica in CILS proglasili v petek 28. oktobra 24-urno stavko vseh delavcev zganjarne na stavroju proste cone. Positu na stavroju so se odzvali skoraj vsi delavci. Ker so se stavke udeležili tudi delavci podjetja »Comar«, je ravnateljstvo te največje zganjarne večeraj zaprlo obrat. Sindikalne organizacije so o tem obvestile trgovsko zbornico, prefekturo, Zvezo industrijske ter pokrajinske urade za delo, ker prejemajo zganjarne letno 470 tisoč litrov alkohola.

Na sedežu Zveze industrijske je bil sestanek zaradi izplačila proizvodne nagrade delavcem slaščičarskih podjetij Salvas in Ilica. Industriale so predlagali za letošnje leto 1962 4.000 litrov proizvodne nagrade, za leto 1963 pa 12.000 litrov. Sindikalne organizacije so smatrali »ponudbo« za nesprejemljivo, ker je znesek »prevelik« ter so zahtevale Zvezo industrijske, naj sklene ponoven sestanek za podpis sporazuma, veljavnega za vsa slaščičarska podjetja na podlagi sporazuma, ki je bil podpisan v podjetju »La Giulia«. Zveza industrijske je sindikatoma obljubila, da bo sestanek še v tem mesecu.

Sindikalne organizacije delavcev so bile obveščene, da je Zveza industrijske zaprlo obrat.

Dne 20. januarja letos, okrog 19. ure zvečer, je prišel na policijski komisariat v Trzinu Romualdo Cianci, ki stanuje v Ul. Eusebi 15 v Trzinu in prijavil, da je malo prej prišla k njemu njegova 20-letna hči Eleonora vsa prestrašena in povedala, da je vdrl v stanovanje, kjer je vrnjena vrata v kuhinjo 23-letni Bruno Sordani iz Trzica, Ul. Pascoli 6 ter jo je oklofural.

Ko so Sordani pozneje poklicali na policijo, je priznal, da je s krepkim sunkom odprl zaprta vrata. To je storil ker je zvedel, da je deklica šlo v vozilom kakšen krog po mestu in potem pustiti avto v kakšni ulici. Tudi na sodišču so svoje dejanje priznali.

Državni tožilec je zahteval eno leto zapora za Furlana, 8 mesecev za Kudiko oba pa naj bi plačala škodo.

Goriško okrožno sodišče je imelo v petek celo vrsto razprav na dnevnem redu ter je moralo zato delovati do večernih ur.

Pri popoldневih razpravah so prišli na vrsto tudi trije mladoletniki, ki so bili obtoženi, da so bili obtoženi, da so se hoteli sredi noči polastiti nekega avtomobila na Trzinu. Bili so to 20-letni Furlan Claudio iz Gorice, Ul. Trieste 10, 16-letni Giovanni Paoletti iz Ul. Rocca 10 in 16-letni Paolo Kudika iz Ul. Cordiali 29.

Izvidnica policije, ki je 5. decembra lani krožila po mestu, je okrog 2. ure popoldne opazila v Ul. S. Giovanni tri mladenčice, ki so se kaj sumljivo obnašali in poskušali odpreti vrata nekaterih avtomobilov, ki so bili tam parkirani. Policija je bila nato za njimi na Trzinu, kjer je Paoletti odprl vrata nekega Fiat 500, ki je bil tam brez nadzorstva ter sedel na krmilo. Poleg njega je prišel še Kudiko. Ker pa ni mogel ugasiti motorja, ju je policija še pravočasno ustavila.

Pri zaslišanju na policiji so trije nočni tihci izjavili, da hoteli napraviti z vozilom kakšen krog po mestu in potem pustiti avto v kakšni ulici. Tudi na sodišču so svoje dejanje priznali.

Državni tožilec je zahteval eno leto zapora za Furlana, 8 mesecev za Kudiko oba pa naj bi plačala škodo.

IZPRED OKROŽNEGA SODIŠČA

Ker na sedežu Zveze industrijske niso mogli skleniti sporazuma, sta sindikalni organizaciji Delavska zbornica in CILS proglasili v petek 28. oktobra 24-urno stavko vseh delavcev zganjarne na stavroju proste cone. Positu na stavroju so se odzvali skoraj vsi delavci. Ker so se stavke udeležili tudi delavci podjetja »Comar«, je ravnateljstvo te največje zganjarne večeraj zaprlo obrat. Sindikalne organizacije so o tem obvestile trgovsko zbornico, prefekturo, Zvezo industrijske ter pokrajinske urade za delo, ker prejemajo zganjarne letno 470 tisoč litrov alkohola.

Na sedežu Zveze industrijske je bil sestanek zaradi izplačila proizvodne nagrade delavcem slaščičarskih podjetij Salvas in Ilica. Industriale so predlagali za letošnje leto 1962 4.000 litrov proizvodne nagrade, za leto 1963 pa 12.000 litrov. Sindikalne organizacije so smatrali »ponudbo« za nesprejemljivo, ker je znesek »prevelik« ter so zahtevale Zvezo industrijske, naj sklene ponoven sestanek za podpis sporazuma, veljavnega za vsa slaščičarska podjetja na podlagi sporazuma, ki je bil podpisan v podjetju »La Giulia«. Zveza industrijske je sindikatoma obljubila, da bo sestanek še v tem mesecu.

Sindikalne organizacije delavcev so bile obveščene, da je Zveza industrijske zaprlo obrat.

Dne 20. januarja letos, okrog 19. ure zvečer, je prišel na policijski komisariat v Trzinu Romualdo Cianci, ki stanuje v Ul. Eusebi 15 v Trzinu in prijavil, da je malo prej prišla k njemu njegova 20-letna hči Eleonora vsa prestrašena in povedala, da je vdrl v stanovanje, kjer je vrnjena vrata v kuhinjo 23-letni Bruno Sordani iz Trzica, Ul. Pascoli 6 ter jo je oklofural.

Ko so Sordani pozneje poklicali na policijo, je priznal, da je s krepkim sunkom odprl zaprta vrata. To je storil ker je zvedel, da je deklica šlo v vozilom kakšen krog po mestu in potem pustiti avto v kakšni ulici. Tudi na sodišču so svoje dejanje priznali.

Državni tožilec je zahteval eno leto zapora za Furlana, 8 mesecev za Kudiko oba pa naj bi plačala škodo.

Goriško okrožno sodišče je imelo v petek celo vrsto razprav na dnevnem redu ter je moralo zato delovati do večernih ur.

Pri popoldnevih razpravah so prišli na vrsto tudi trije mladoletniki, ki so bili obtoženi, da so bili obtoženi, da so se hoteli sredi noči polastiti nekega avtomobila na Trzinu. Bili so to 20-letni Furlan Claudio iz Gorice, Ul. Trieste 10, 16-letni Giovanni Paoletti iz Ul. Rocca 10 in 16-letni Paolo Kudika iz Ul. Cordiali 29.

Izvidnica policije, ki je 5. decembra lani krožila po mestu, je okrog 2. ure popoldne opazila v Ul. S. Giovanni tri mladenčice, ki so se kaj sumljivo obnašali in poskušali odpreti vrata nekaterih avtomobilov, ki so bili tam parkirani. Policija je bila nato za njimi na Trzinu, kjer je Paoletti odprl vrata nekega Fiat 500, ki je bil tam brez nadzorstva ter sedel na krmilo. Poleg njega je prišel še Kudiko. Ker pa ni mogel ugasiti motorja, ju je policija še pravočasno ustavila.

Pri zaslišanju na policiji so trije nočni tihci izjavili, da hoteli napraviti z vozilom kakšen krog po mestu in potem pustiti avto v kakšni ulici. Tudi na sodišču so svoje dejanje priznali.

Državni tožilec je zahteval eno leto zapora za Furlana, 8 mesecev za Kudiko oba pa naj bi plačala škodo.

IZPRED OKROŽNEGA SODIŠČA

Ker na sedežu Zveze industrijske niso mogli skleniti sporazuma, sta sindikalni organizaciji Delavska zbornica in CILS proglasili v petek 28. oktobra 24-urno stavko vseh delavcev zganjarne na stavroju proste cone. Positu na stavroju so se odzvali skoraj vsi delavci. Ker so se stavke udeležili tudi delavci podjetja »Comar«, je ravnateljstvo te največje zganjarne večeraj zaprlo obrat. Sindikalne organizacije so o tem obvestile trgovsko zbornico, prefekturo, Zvezo industrijske ter pokrajinske urade za delo, ker prejemajo zganjarne letno 470 tisoč litrov alkohola.

Na sedežu Zveze industrijske je bil sestanek zaradi izplačila proizvodne nagrade delavcem slaščičarskih podjetij Salvas in Ilica. Industriale so predlagali za letošnje leto 1962 4.000 litrov proizvodne nagrade, za leto 1963 pa 12.000 litrov. Sindikalne organizacije so smatrali »ponudbo« za nesprejemljivo, ker je znesek »prevelik« ter so zahtevale Zvezo industrijske, naj sklene ponoven sestanek za podpis sporazuma, veljavnega za vsa slaščičarska podjetja na podlagi sporazuma, ki je bil podpisan v podjetju »La Giulia«. Zveza industrijske je sindikatoma obljubila, da bo sestanek še v tem mesecu.

Sindikalne organizacije delavcev so bile obveščene, da je Zveza industrijske zaprlo obrat.

Dne 20. januarja letos, okrog 19. ure zvečer, je prišel na policijski komisariat v Trzinu Romualdo Cianci, ki stanuje v Ul. Eusebi 15 v Trzinu in prijavil, da je malo prej prišla k njemu njegova 20-letna hči Eleonora vsa prestrašena in povedala, da je vdrl v stanovanje, kjer je vrnjena vrata v kuhinjo 23-letni Bruno Sordani iz Trzica, Ul. Pascoli 6 ter jo je oklofural.

Ko so Sordani pozneje poklicali na policijo, je priznal, da je s krepkim sunkom odprl zaprta vrata. To je storil ker je zvedel, da je deklica šlo v vozilom kakšen krog po mestu in potem pustiti avto v kakšni ulici. Tudi na sodišču so svoje dejanje priznali.

Državni tožilec je zahteval eno leto zapora za Furlana, 8 mesecev za Kudiko oba pa naj bi plačala škodo.

Goriško okrožno sodišče je imelo v petek celo vrsto razprav na dnevnem redu ter je moralo zato delovati do večernih ur.

Pri popoldnevih razpravah so prišli na vrsto tudi trije mladoletniki, ki so bili obtoženi, da so bili obtoženi, da so se hoteli sredi noči polastiti nekega avtomobila na Trzinu. Bili so to 20-letni Furlan Claudio iz Gorice, Ul. Trieste 10, 16-letni Giovanni Paoletti iz Ul. Rocca 10 in 16-letni Paolo Kudika iz Ul. Cordiali 29.

Izvidnica policije, ki je 5. decembra lani krožila po mestu, je okrog 2. ure popoldne opazila v Ul. S. Giovanni tri mladenčice, ki so se kaj sumljivo obnašali in poskušali odpreti vrata nekaterih avtomobilov, ki so bili tam parkirani. Policija je bila nato za njimi na Trzinu, kjer je Paoletti odprl vrata nekega Fiat 500, ki je bil tam brez nadzorstva ter sedel na krmilo. Poleg njega je prišel še Kudiko. Ker pa ni mogel ugasiti motorja, ju je policija še pravočasno ustavila.

Pri zaslišanju na policiji so trije nočni tihci izjavili, da hoteli napraviti z vozilom kakšen krog po mestu in potem pustiti avto v kakšni ulici. Tudi na sodišču so svoje dejanje priznali.

Državni tožilec je zahteval eno leto zapora za Furlana, 8 mesecev za Kudiko oba pa naj bi plačala škodo.

IZPRED OKROŽNEGA SODIŠČA

Ker na sedežu Zveze industrijske niso mogli skleniti sporazuma, sta sindikalni organizaciji Delavska zbornica in CILS proglasili v petek 28. oktobra 24-urno stavko vseh delavcev zganjarne na stavroju proste cone. Positu na stavroju so se odzvali skoraj vsi delavci. Ker so se stavke udeležili tudi delavci podjetja »Comar«, je ravnateljstvo te največje zganjarne večeraj zaprlo obrat. Sindikalne organizacije so o tem obvestile trgovsko zbornico, prefekturo, Zvezo industrijske ter pokrajinske urade za delo, ker prejemajo zganjarne letno 470 tisoč litrov alkohola.

Na sedežu Zveze industrijske je bil sestanek zaradi izplačila proizvodne nagrade delavcem slaščičarskih podjetij Salvas in Ilica. Industriale so predlagali za letošnje leto 1962 4.000 litrov proizvodne nagrade, za leto 1963 pa 12.000 litrov. Sindikalne organizacije so smatrali »ponudbo« za nesprejemljivo, ker je znesek »prevelik« ter so zahtevale Zvezo industrijske, naj sklene ponoven sestanek za podpis sporazuma, veljavnega za vsa slaščičarska podjetja na podlagi sporazuma, ki je bil podpisan v podjetju »La Giulia«. Zveza industrijske je sindikatoma obljubila, da bo sestanek še v tem mesecu.

Sindikalne organizacije delavcev so bile obveščene, da je Zveza industrijske zaprlo obrat.

Dne 20. januarja letos, okrog 19. ure zvečer, je prišel na policijski komisariat v Trzinu Romualdo Cianci, ki stanuje v Ul. Eusebi 15 v Trzinu in prijavil, da je malo prej prišla k njemu njegova 20-letna hči Eleonora vsa prestrašena in povedala, da je vdrl v stanovanje, kjer je vrnjena vrata v kuhinjo 23-letni Bruno Sordani iz Trzica, Ul. Pascoli 6 ter jo je oklofural.

Ko so Sordani pozneje poklicali na policijo, je priznal, da je s krepkim sunkom odprl zaprta vrata. To je storil ker je zvedel, da je deklica šlo v vozilom kakšen krog po mestu in potem pustiti avto v kakšni ulici. Tudi na sodišču so svoje dejanje priznali.

Državni tožilec je zahteval eno leto zapora za Furlana, 8 mesecev za Kudiko oba pa naj bi plačala škodo.

Goriško okrožno sodišče je imelo v petek celo vrsto razprav na dnevnem redu ter je moralo zato delovati do večernih ur.

Pri popoldnevih razpravah so prišli na vrsto tudi trije mladoletniki, ki so bili obtoženi, da so bili obtoženi, da so se hoteli sredi noči polastiti nekega avtomobila na Trzinu. Bili so to 20-letni Furlan Claudio iz Gorice, Ul. Trieste 10, 16-letni Giovanni Paoletti iz Ul. Rocca 10 in 16-letni Paolo Kudika iz Ul. Cordiali 29.

Izvidnica policije, ki je 5. decembra lani krožila po mestu, je okrog 2. ure popoldne opazila v Ul. S. Giovanni tri mladenčice, ki so se kaj sumljivo obnašali in poskušali odpreti vrata nekaterih avtomobilov, ki so bili tam parkirani. Policija je bila nato za njimi na Trzinu, kjer je Paoletti odprl vrata nekega Fiat 500, ki je bil tam brez nadzorstva ter sedel na krmilo. Poleg njega je prišel še Kudiko. Ker pa ni mogel ugasiti motorja, ju je policija še pravočasno ustavila.

Pri zaslišanju na policiji so trije nočni tihci izjavili, da hoteli napraviti z vozilom kakšen krog po mestu in potem pustiti avto v kakšni ulici. Tudi na sodišču so svoje dejanje priznali.

Državni tožilec je zahteval eno leto zapora za Furlana, 8 mesecev za Kudiko oba pa naj bi plačala škodo.

IZPRED OKROŽNEGA SODIŠČA

Ker na sedežu Zveze industrijske niso mogli skleniti sporazuma, sta sindikalni organizaciji Delavska zbornica in CILS proglasili v petek 28. oktobra 24-urno stavko vseh delavcev zganjarne na stavroju proste cone. Positu na stavroju so se odzvali skoraj vsi delavci. Ker so se stavke udeležili tudi delavci podjetja »Comar«, je ravnateljstvo te največje zganjarne večeraj zaprlo obrat. Sindikalne organizacije so o tem obvestile trgovsko zbornico, prefekturo, Zvezo industrijske ter pokrajinske urade za delo, ker prejemajo zganjarne letno 470 tisoč litrov alkohola.

Na sedežu Zveze industrijske je bil sestanek zaradi izplačila proizvodne nagrade delavcem slaščičarskih podjetij Salvas in Ilica. Industriale so predlagali za letošnje leto 1962 4.000 litrov proizvodne nagrade, za leto 1963 pa 12.000 litrov. Sindikalne organizacije so smatrali »ponudbo« za nesprejemljivo, ker je znesek »prevelik« ter so zahtevale Zvezo industrijske, naj sklene ponoven sestanek za podpis sporazuma, veljavnega za vsa slaščičarska podjetja na podlagi sporazuma, ki je bil podpisan v podjetju »La Giulia«. Zveza industrijske je sindikatoma obljubila, da bo sestanek še v tem mesecu.

Sindikalne organizacije delavcev so bile obveščene, da je Zveza industrijske zaprlo obrat.

Dne 20. januarja letos, okrog 19. ure zvečer, je prišel na policijski komisariat v Trzinu Romualdo Cianci, ki stanuje v Ul. Eusebi 15 v Trzinu in prijavil, da je malo prej prišla k njemu njegova 20-letna hči Eleonora vsa prestrašena in povedala, da je vdrl v stanovanje, kjer je vrnjena vrata v kuhinjo 23-letni Bruno Sordani iz Trzica, Ul. Pascoli 6 ter jo je oklofural.

Ko so Sordani pozneje poklicali na policijo, je priznal, da je s krepkim sunkom odprl zaprta vrata. To je storil ker je zvedel, da je deklica šlo v vozilom kakšen krog po mestu in potem pustiti avto v kakšni ulici. Tudi na sodišču so svoje dejanje priznali.

Državni tožilec je zahteval eno leto zapora za Furlana, 8 mesecev za Kudiko oba pa naj bi plačala škodo.

Goriško okrožno sodišče je imelo v petek celo vrsto razprav na dnevnem redu ter je moralo zato delovati do večernih ur.

Pri popoldnevih razpravah so prišli na vrsto tudi trije mladoletniki, ki so bili obtoženi, da so bili obtoženi, da so se hoteli sredi noči polastiti nekega avtomobila na Trzinu. Bili so to 20-letni Furlan Claudio iz Gorice, Ul. Trieste 10, 16-letni Giovanni Paoletti iz Ul. Rocca 10 in 16-letni Paolo Kudika iz Ul. Cordiali 29.

Izvidnica policije, ki je 5. decembra lani krožila po mestu, je okrog 2. ure popoldne opazila v Ul. S. Giovanni tri mladenčice, ki so se kaj sumljivo obnašali in poskušali odpreti vrata nekaterih avtomobilov, ki so bili tam parkirani. Policija je bila nato za njimi na Trzinu, kjer je Paoletti odprl vrata nekega Fiat 500, ki je bil tam brez nadzorstva ter sedel na krmilo. Poleg njega je prišel še Kudiko. Ker pa ni mogel ugasiti motorja, ju je policija še pravočasno ustavila.

Pri zaslišanju na policiji so trije nočni tihci izjavili, da hoteli napraviti z vozilom kakšen krog po mestu in potem pustiti avto v kakšni ulici. Tudi na sodišču so svoje dejanje priznali.

Državni tožilec je zahteval eno leto zapora za Furlana, 8 mesecev za Kudiko oba pa naj bi plačala škodo.

IZPRED OKROŽNEGA SODIŠČA

Ker na sedežu Zveze industrijske niso mogli skleniti sporazuma, sta sindikalni organizaciji Delavska zbornica in CILS proglasili v petek 28. oktobra 24-urno stavko vseh delavcev zganjarne na stavroju proste cone. Positu na stavroju so se odzvali skoraj vsi delavci. Ker so se stavke udeležili tudi delavci podjetja »Comar«, je ravnateljstvo te največje zganjarne večeraj zaprlo obrat. Sindikalne organizacije so o tem obvestile trgovsko zbornico, prefekturo, Zvezo industrijske ter pokrajinske urade za delo, ker prejemajo zganjarne letno 470 tisoč litrov alkohola.

Na sedežu Zveze industrijske je bil sestanek zaradi izplačila proizvodne nagrade delavcem slaščičarskih podjetij Salvas in Ilica. Industriale so predlagali za letošnje leto 1962 4.000 litrov proizvodne nagrade, za leto 1963 pa 12.000 litrov. Sindikalne organizacije so smatrali »ponudbo« za nesprejemljivo, ker je znesek »prevelik« ter so zahtevale Zvezo industrijske, naj sklene ponoven sestanek za podpis sporazuma, veljavnega za vsa slaščičarska podjetja na podlagi sporazuma, ki je bil podpisan v podjetju »La Giulia«. Zveza industrijske je sindikatoma obljubila, da bo sestanek še v tem mesecu.

Sindikalne organizacije delavcev so bile obveščene, da je Zveza industrijske zaprlo obrat.

Dne 20. januarja letos, okrog 19. ure zvečer, je prišel na policijski komisariat v Trzinu Romualdo Cianci, ki stanuje v Ul. Eusebi 15 v Trzinu in prijavil, da je malo prej prišla k njemu njegova 20-letna hči Eleonora vsa prestrašena in povedala, da je vdrl v stanovanje, kjer je vrnjena vrata v kuhinjo 23-letni Bruno Sordani iz Trzica, Ul. Pascoli 6 ter jo je oklofural.

Ko so Sordani pozneje poklicali na policijo, je priznal, da je s krepkim sunkom odprl zaprta vrata. To je storil ker je zvedel, da je deklica šlo v vozilom kakšen krog po mestu in potem pustiti avto v kakšni ulici. Tudi na sodišču so svoje dejanje priznali.

Državni tožilec je zahteval eno leto zapora za Furlana, 8 mesecev za Kudiko oba pa naj bi plačala škodo.

Goriško okrožno sodišče je imelo v petek celo vrsto razprav na dnevnem redu ter je moralo zato delovati do večernih ur.

Pri popoldnevih razpravah so prišli na vrsto tudi trije mladoletniki, ki so bili obtoženi, da so bili obtoženi, da so se hoteli sredi noči polastiti nekega avtomobila na Trzinu. Bili so to 20-letni Furlan Claudio iz Gorice, Ul. Trieste 10, 16-letni Giovanni Paoletti iz Ul. Rocca 10 in 16-letni Paolo Kudika iz Ul. Cordiali 29.

Izvidnica policije, ki je 5. decembra lani krožila po mestu, je okrog 2. ure popoldne opazila v Ul. S. Giovanni tri mladenčice, ki so se kaj sumljivo obnašali in poskušali odpreti vrata nekaterih avtomobilov, ki so bili tam parkirani. Policija je bila nato za njimi na Trzinu, kjer je Paoletti odprl vrata nekega Fiat 500, ki je bil tam brez nadzorstva ter sedel na krmilo. Poleg njega je prišel še Kudiko. Ker pa ni mogel ugasiti motorja, ju je policija še pravočasno ustavila.

Pri zaslišanju na policiji so trije nočni tihci izjavili, da hoteli napraviti z vozilom kakšen krog po mestu in potem pustiti avto v kakšni ulici. Tudi na sodišču so svoje dejanje priznali.

Državni tožilec je zahteval eno leto zapora za Furlana, 8 mesecev za Kudiko oba pa naj bi plačala škodo.

IZPRED OKROŽNEGA SODIŠČA

Ker na sedežu Zveze industrijske niso mogli skleniti sporazuma, sta sindikalni organizaciji Delavska zbornica in CILS proglasili v petek 28. oktobra 24-urno stavko vseh delavcev zganjarne na stavroju proste cone. Positu na stavroju so se odzvali skoraj vsi delavci. Ker so se stavke udeležili tudi delavci podjetja »Comar«, je ravnateljstvo te največje zganjarne večeraj zaprlo obrat. Sindikalne organizacije so o tem obvestile trgovsko zbornico, prefekturo, Zvezo industrijske ter pokrajinske urade za delo, ker prejemajo zganjarne letno 470 tisoč litrov alkohola.

Na sedežu Zveze industrijske je bil sestanek zaradi izplačila proizvodne nagrade delavcem slaščičarskih podjetij Salvas in Ilica. Industriale so predlagali za letošnje leto 1962 4.000 litrov proizvodne nagrade, za leto 1963 pa 12.000 litrov. Sindikalne organizacije so smatrali »ponudbo« za nesprejemljivo, ker je znesek »prevelik« ter so zahtevale Zvezo industrijske, naj sklene ponoven sestanek za podpis sporazuma, veljavnega za vsa slaščičarska podjetja na podlagi sporazuma, ki je bil podpisan v podjetju »La Giulia«. Zveza industrijske je sindikatoma obljubila, da bo sestanek še v tem mesecu.

Sindikalne organizacije delavcev so bile obveščene, da je Zveza industrijske zaprlo obrat.

Dne 20. januarja letos, okrog 19. ure zvečer, je prišel na policijski komisariat v Trzinu Romualdo Cianci, ki stanuje v Ul. Eusebi 15 v Trzinu in prijavil, da je malo prej prišla k njemu njegova 20-letna hči Eleonora vsa prestrašena in povedala, da je vdrl v stanovanje, kjer je vrnjena vrata v kuhinjo 23-letni Bruno Sordani iz Trzica, Ul. Pascoli 6 ter jo je oklofural.

Ko so Sordani pozneje poklicali na policijo, je priznal, da je s krepkim sunkom odprl zaprta vrata. To je storil ker je zvedel, da je deklica šlo v vozilom kakšen krog po mestu in potem pustiti avto v kakšni ulici. Tudi na sodišču so svoje dejanje priznali.

Državni tožilec je zahteval eno leto zapora za Furlana, 8 mesecev za Kudiko oba pa naj bi plačala škodo.

Goriško okrožno sodišče je imelo v petek celo vrsto razprav na dnevnem redu ter je moralo zato delovati do večernih ur.

Pri popoldnevih razpravah so prišli na vrsto tudi trije mladoletniki, ki so bili obtoženi, da so bili obtoženi, da so se hoteli sredi noči polastiti nekega avtomobila na Trzinu. Bili so to 20-letni Furlan Claudio iz Gorice, Ul. Trieste 10, 16-letni Giovanni Paoletti iz Ul. Rocca 10 in 16-letni Paolo Kudika iz Ul. Cordiali 29.

Izvidnica policije, ki je 5. decembra lani krožila po mestu, je okrog 2. ure popoldne opazila v Ul. S. Giovanni tri mladenčice, ki so se kaj sumljivo obnašali in poskušali odpreti vrata nekaterih avtomobilov, ki so bili tam parkirani. Policija je bila nato za njimi na Trzinu, kjer je Paoletti odprl vrata nekega Fiat 500, ki je bil tam brez nadzorstva ter sedel na krmilo. Poleg njega je prišel še Kudiko. Ker pa ni mogel ugasiti motorja, ju je policija še pravočasno ustavila.

Pri zaslišanju na policiji so trije nočni tihci izjavili, da hoteli napraviti z vozilom kakšen krog po mestu in potem pustiti avto v kakšni ulici. Tudi na sodišču so svoje dejanje priznali.

Državni tožilec je zahteval eno leto zapora za Furlana, 8 mesecev za Kudiko oba pa naj bi plačala škodo.

IZPRED OKRO

ŠPORT ŠPORT ŠPORT

Drugi dan 5. slovenskega športnega tedna

Danes na sporedu: orientacijski pohod Med dvema ognjema

Ob 8. start prve ekipe - Dve uri kasneje nastop mladink

Po sinočnih tekmah v odbojki (poročila objavljamo na drugi strani), bodo danes prišli v okviru 5. slovenskega športnega tedna na vrsto najmlajši, ki se bodo z začetkom ob 10. uri spoprijeli v dvorani stadiona »Prvi maja« pri Sv. Ivanu v igri med dvema ognjema. Prireditelji so dali možnost tudi našim mladinkam in mladincem, da se v okviru 5. slovenskega športnega tedna izkažejo tudi oni po svojih močeh v igri, ki je za njih najbolj primerna, zanimiva in tudi borbena.

Mladinci bodo začeli s prvo tekmo ob 10. uri, poldrugo uro kasneje pa se bo začelo finale, kamor se bosta uvrstili najboljši ekipi.

Razpored tekem v igri med dvema ognjema je sledeč:

Ob 10.15: Cankar «C» - Cankar «B» (dečki).
Ob 10.30: Džaski dom - RMV.
Ob 10.45: Cankar C - Cankar A.
Ob 11. uri se bo začel polfinale.
Ob 11.30 pa finale.

Se prej in sicer točno ob 8. uri bo startala prva ekipa v orientacijskem pohodu. O progi danes ne moremo ničesar pisati, ker je ravno skrivnost je predpogoj za zanimivost tega tekmovanja. Nastopajoči naj se strogo držijo objavljenih navodil, ostala pa bodo ekipe dobile na startnem mestu.

Udeležence planinsko-orientacijskega pohoda obveščamo, da morajo biti vse ekipe zbrane na startnem mestu, na stadionu pri Sv. Ivanu, že pred osmo uro. Po startu prve ekipe ne bo pripisanih tekmovalcu noben zamudnik; ekipa bo od štartne točke vsi zakasnil le en sam član moštva. Če bi zakasnil več kot en član moštva, bi bila ekipa izločena iz tekmovanja.

Spored od dneva do dneva

DANES, 28. t. m.

8.00: orientacijski pohod

10.00: med dvema ognjema

TOREK, 29. t. m.

ob 20.30: šahovski brzoturnir

SREDA, 31. t. m.

ob 20.30: streljanje

CETRTEK, 1. novembra

Aletika

ob 8.00: zbor

8.15: 100 m (čl), krogla (ml)

8.40: 80 m (ž), daljina (čl)

9.00: 400 m (čl)

9.15: 4X100 m (predteki)

9.30: 80 m (ml), daljina (ž)

10.00: finala 100 m (čl), 80 m (ž), 400 m (čl)

10.30: višina (čl in ml), krogla (ž)

11.00: 1500 m (čl)

11.30: met krogla (čl)

12.00: skok v višino (ž)

12.30: met diska (čl)

13.00: štafeta 4X100 m (čl)

PETEK, 2. novembra

ob 20.30: streljanje

SOBOTA, 3. novembra

ob 20.30: odbojka

NEDELJA, 4. novembra

ob 9.00: tek čez dno in strn

9.30: namizni tenis

15.00: odbojka (finale)

DANES POPOLDNE V TEKMI Z VERONO

Triestina mora zmagati!

Secchi srednji napadalec - Prvi nastop Ferrare na zvezi

Tisoč vzrokov vzbujajo zanimivost današnjega nastopa Triestine na domačih tleh. In v vzroki je prav toliko vprašanj, ki iščejo in hočejo enkrat za vselej točen odgovor. Do danes Triestina ni pokazala nič posebnega in se je morala kvečjemu zadovoljiti z nedoločenim izidom. Zmaga do danes niti eno. In vendar je prišel po mnenju izvedencev čas, da se Tržačani izkazujejo v lestvici, kjer so navedene zmage. Triestina ne sme več darovati točke. Mora zmagati. Toda kako? Težko ni, pod pogojem, da se enkrat vendarle posluša napadalne taktike v upanju, da bodo igralci prednje vrste razumeli vlogo in jo izvedli po predpisih modernega nogometa. Možnost je, treba pa jo bo pošteno izrabiti.

Današnji bo tretji letošnji nastop tržaških igralcev na domačih tleh. Po Pro Patrii in Udinese prihaja v Trst Verona, ki ni navajena prepustiti točke brez borbe, pa čeprav na tujih tleh ni nikoli preveč nevarna. Za Triestino bo to izredna priložnost, ki bo odločilne važnosti. Če bo zmagala, bo teklo vse po sedanjih črtah, če pa bo izgubila, jo nihče ne bo rešil krize.

Ze daj časa proučujemo šibke točke tržaškega moštva. Predvsem je napad premalo učinkovit, a tudi obramba, na katero so se vsi najbolj zanašali, ne vzbuja več gotovosti, katero so od nje pričakovali. Ze prejšnjo nedeljo pa je obramba pokazala nekaj napredka. Brach je ponovno prevzel svojo staro vlogo beka in vnesel v zadnje vrste Triestine precej živahnosti. Tudi tokrat bo Brach nastopil na Frigerjevem mestu, medtem ko bo bivši bek Triestine zaigral namesto Merkuze z majico številka 5. Tudi v napadnih vrstah bo precej sprememb: Secchi bo ponovno prevzel vlogo srednjega napadalec, poleg njega pa bo prvič nastopil mladi, a kot pravi, nadebudni Ferrare, medtem ko ni izključeno, da bo moral Santelli zamenjati na krilu nerazpoložljivega Risosa.

Ce ne bo posebnih sprememb v zadnjem trenutku, se bo Triestina danes predstavila lastnim navijačem za tekmo z Verono, ki se bo začela ob 14.30 v sledeči postavi:

Toros; Brach; Vitali; Dallo; Frigeri; Sadar; Mantovani, Trevisan, Secchi, Ferrara, Risos (Santelli).

(Nadaljevanje s 3. strani)

č. Dr. Polli je bil navzoč in nihče ni nasprotoval, da je tudi žena prisostvovala ekshumaciji. To je bilo kratko snidenje s Carolom. Ni bilo vajno, kdo bo neopazno izvelkel dragoceno denarnico iz mrtvečevega suknjaka. To je slučajno storil doktor Polli.

Obdukcija je dokazala, da o zastrupljenju ne more biti govora. Tonelli je umrl zaradi koronarne tromboze, kakor je dr. Polli pravilno ugotovil. Drugi pogreb je bil v popolni tišini.

Marija je že naslednji dan izročila listič gospodu v poslovalnici. Prejela je ček na petdeset milijonov lir in ga z drhtečo roko vtaknila v svojo torbico.

Ko pa je stopala iz avtobusa, je srečala prečastitega. Pozdravila ga je in sklonila glavo. Zupnik jo je vprašal:

— To gotovo ni bila tvoja zamisel, hči moja?

— Ne, prečastiti, — je priznala Marija in zardela.

Doktor Polli jo je zopet posadil v globok naslonjač in ji dal čašico brinjevega. Zakašljala je, ker je bila pičla zelo močna, in pogledala doktorja s svojimi velikimi svetlimi očmi. Ob tem pogledu je postala doktorju nekako vroče okoli srca, kakor da bi bil on popil čašico brinjevega...

— Morava to sprejeti nase, — je dejal doktor Polli Mariji. — Jaz sem neveden, vi pa zastrupljavka. Seveda bo kmalu dokazano, da nisva kriva niti eden niti drug.

Zasmejal se je in jo pobožal po ramenu.

Cez dva dni je stopil v akcijo državni tožilec. Iz mesta so prišli uradniki, da izkopljejo truplo. Da ne bi vzbujali prevelike pozornosti, so to storili zvečer.

«Če sem kdaj žali katerega izmed vas,» je pomislil Jernej, «izmed vas katerega, ki blodite po svetu brezdomni, naj se ne spominja name s hudo mislijo! Vi trdni popotniki, bolj trdni od krivice nego od strmege pota, če sem kdaj katerega izmed vas podil od hiše, naj me ne kolne v svojem srcu! Težka je vaša butara; komaj sem jo zadel, že se šibijo kolena, kloni glava do pasu. Kadar pa odlozim nekoč, kadar bo zadosti pravične kazni božje, takrat le pridite, vi blagoslovljeni od nesreče in bridskosti: odprti vam bo hram, miza bo pogrnjena, pripravljen stoli!»

Kraj gozda je odložil culo, legel je v travo. Vsa lepa dolina je bila v senči; tudi Betajnova, na oni strani ob zlozni rebi sloneca, je dremala. Gosposko se je svetil belj Sitarjev dom izja jaban; zdelo se je Jerneju, da mu mežika, da ga prešerno pozdravlja.

«Se ti zadremli?» je rekel Jernej. «Zadremli, pa naj se ti nikar ne sanja o krivici! Lepo se pripravi, da me v svatovskem oblačilu sprejmeš nekoč in pozdraviš! Nič zame ne bodi med nama, ne poldiva narazen z grdim pogledom in hudo besedo — blagoslov božji s teboj!»

Take blage in usmiljene so bile njegove misli, bridskost njegovega srca pa ni bila manjša. Kdaj samotja je bila naokoli in mračilo se je, v smrekah je šumelo, tam so se pogovarjale blodne duše.

«Bog vam dodeli počitka in tolažbe!» je molil Jernej. «Kakor je pravičen, tako je usmiljen; vam vsem pride ura, ko boste gledali njegovo glorio, in ura pride tudi meni, gresniku!»

Po stezi je prišel nevarni študent, ugledal je Jerneja od daleč in se je napotil naravnost k njemu.

«Kako se počutiš, Jernej, ob romarski palici?» je vprašal.

«Bog je vedel, zakaj mi je naižil breme — kdo bi se prekal z njim?» je odgovoril Jernej.

Tudi študent je legel v travo.

«To je namreč moj dom, kjer ležiš!» je rekel. «Velik je ta dom, brez zidov in brez mejnikov; ni treba, da bi se sosed umikal sosedu, za vse je dovolj prostora! Tudi streha je visoka; kakor si dolg, se ti ni treba priklanjati! In vse to prostora bogastvo brez davkov in brez doklad! Ne pritožujva se, Jernej: kjer so ljudje krivični, tam je Bog pravičen! Dali so nama palico, pokazali so nama nezaželeno pot — Bog pa nama je odprl dom tako imeniten, kakor ga je dodelil samo popotnikom in romarjem!»

Jernej se je ozrl nanj z usmiljenim očesom.

«Velika je bila pač krivica, ki si jo okusil, težka je pač bridskost, ki jo nosiš v srcu! Kako bi drugače govorili besede, ki se ti samemu rogajo v obraz, kako bi imenovali Boga, ki ne misliš nanj?»

Pomolčal je študent gledal je v nebo, ki se je tiho temnilo, nato se je nasmehnil.

«Več usmiljena je ime Bog z menoj nego s teboj, Jernej! Meni je razodel krivico od začetka, tebi šele navsezadnje. Jaz sem živel v zmoti komaj pol ure, ti celih štirideset let! Mene so pahnili brez posebnih komedij kar naravnost na cesto pravega spoznanja, ti pa si hodil štirideset let po krivem potu — dolga bo pot nazaj, o Jernej!» — Glej, Jernej, komaj sem izpregledal, so začeli mlattiti po meni, neobjavljenemu otroku, kar s cepci! Kamor sem se prestopil, sem dobil broc v pozdrav. Kreprok, Jernej, kreprok so mi vtepli v kožo pravo spoznanje, kreprok vtepli postavio in zapoved: da je pravica ustvarjena za tiste, ki so jo ustvarili. Kaj mi je potreba zdaj tožbe in pravde, kaj prerekanja z Bogom in z ljudmi? Največji zaklad je spoznanje, pa če je vtepeno s cepci! — Kaj pa ti zdaj nameravaš, Jernej?»

«K pravičnim sodnikom se napotim, že rano se napotim, zdaj pa bom spal!»

«Le zadremli, ti trdni otrok, lahko noč! — Ampak še to mi povej: kod pa boš iskal teh pravičnih sodnikov?»

«K tistim poldem, ki so poklicani, da sodijo po pravici in postavi. Bog je poslal pravico na svet in ni pustil, da bi jo ljudje zaklepali v skrinjo; tudi ne pusti, da bi očitno pljuvali na njegovo zapoved! Bog je usmiljen, ne bo do zadnjega izkušal hlapca Jerneja, ki mu nikoli ni storil žalega!»

«Trdna je tvoja vera, Jernej, in velik bo greh, ki ga bodo storili nad teboj! Čaka! bom, Jernej, da se povrneš. Rad videl, rad bi videl starca ki bo stal sredi ceste razpoko gozlov in bo preklinjal, odraslim in pohujšanem, otroku zasmeš. Še to povej, Jernej: kaj boš storil, kadar se pojaviš ne bo pravice ne pri Bogu ne pri cesarju?»

«Kaj bi ti storil, študent, če bi zdajle kaj ne bilo tega neba in nič več teh zvezd, ki gledajo na našo dolino ne več in ne tebe več in ne mene? O, kako bresk so bile tvoje besede in kako hudo je storila krivica s tvojimrcim! Moli, tudi jaz bom molil!»

Gledala sta v nebo s široko odprtimi očmi. Temna je dolina, nebo pa je bilo zmerom svetlejšje; rdilo se je na vzhodu tam so zvezde ugašale, velik in rdeč je vstajal mesec.

X.

Jernej se je napotil v Ljubljano. Prešel je svoje prve dni in veliko je bilo: skoraj vsako leto je prihranil en gol in preden je šel, se je ozrl v dolino in se je odkril v rosnah. Zgodaj je bilo, ni se še prikazalo sonce; trava je mraz; njegova obleka je bila vlažna od rose, njegov obraz bil kakor umit.

«Nisem se vajen študentovega doma!» je pomislil. «Te rosne postelje in te visoke strehe!»

In je zadel culo na ramo in se je nameril med senčnimi njivami do ceste. Spotil je bil in je hodil z lahkim korakom, tudi njegovo srce je bilo veselo in utolaženo.

«Kaj bi trosil denar za voz?» je pomislil. «Dokler mi sijo te stare noge, bi bil greh, da bi lenaril! In tudi greh, da bi prosil, če že pripelje mimo krščanski človek, poroče: na Jernej, prostora je za dva in kobila je splošno prisrden v božjem imenu!»

In komaj je tako pomislil, je pripeljal mimo kmeljevo ozirni in je ustavljal kolese.

«Kam pa?»

(Nadaljevanje sledi)

Antonio Barolini:

„Dolga norost“

(Nadaljevanje s 3. strani)

ma podleči materinemu vplivu. Jasnop je, da se v fantu mora pojaviti reakcija takoj, ko dozor v mladeniča. V istem trenutku zasvoži mater in se začne vesti do nje, kot se je vedel oče. Maria-Assunta ne zasluži takoj spremembe. Ko pa ji končno postane jasno, da je za vedno izgubila sina, se njena norost stopnjuje do kriminalne blodnje in zastrupi lastnega otroka. Zaprėjo jo v norišnico, kjer obuja spomine in nam prikazuje iz nebes obisk svojega nadzve ljubljenežega sina.

Značaj Marie-Assunte je, kot vidimo, zelo zapleten in priznava, da ga ni bilo lahko podati. Vendar menimo, da je Barolini za svoj namen izbral najmanj primerno pot. Namesto, da nam bi prikazal svojo junakinja v njenih najzanimivejših spopadih z možem in sinom, se izgublja v dolga in pikolovsko nadrobna opisanja njenih misli, kot na primer v sledečem odstavku: »Događek (to je, da jo je mož varal) se ji je zdel kot pravična kazen za njeno nedavno versko mlačnost. Sklepala je, da se je Bog oddaljil od nje, ker so njene roke na klavirju zadnje čase postale težje in v tope. Imela je manj zanesa in navdiha in bila je manj ganjena kot v preteklosti. Kot psihološka pripomba je ta odloček nedvomno zelo dober. Da pa bi bil učinkovitejši, bi ga bilo treba nujno moral spremljati dejanski konflikt, v katerem naj bi prišli do plastične izraza vsi psihološki odtenki, o katerih je toliko govorila v dolgih opisanjih. Toda do takega konflikta ne pride v knjigi, ki jo je avtor tudi v psihološkem pogledu zgrešil perspektivo razdaljo in nas že od prvih strani prisilila, da gledamo Mario-Assunto od zelo blizu. S tem nam je onemogočil, da bi z enim samim pogledom zajeli vse obsebe njene osebnosti in jih vskladili z zgodovinskim okoljem in z objektivnimi duševnimi zahtevami ostalih junakov romana.

Kar smo povedali o Mariji-Assunti, velja, žal, tudi za Pietroja, Giovannija in za vse druge glavne osebe, ki nastopajo v »Dolgi norosti«.

Pietro je na primer zelo premočen značaj in bi ne potreboval več psiholoških atributov kot jih logično izsledimo v njegovi vedenju. In kljub temu je Barolini v svoji sicer hvale vredni vni, da bi nam vse najboljše pojasnil, tudi iz Pietra napravil zamotan duševni lik brez pravega jedra.

Prav tako pomankljiv je v tem pogledu Giovanni, ki mu je avtor dodelil težko vlogo glavnega antagonista Marie-Assunte. Njegov duševni razvoj je sicer dobro orisan. Pogrešamo pa v njem dramatično napetost in prepričljivo življenjsko silo, ki to zlasti tam, kjer bi moral z dejanji pokazati vsa protislovja svoje zgrešene vzgoje.

Edini lik, ki je prav tako življenjsko kot umetniško veljaven, je lik jepe Regine, Pietrove ljubice. Z mojimskim orisom tega resnega značaja je Barolini jasno pokazal, kaj zmoro njegova umetnost, če je ne zavirajo literarni in drugi kompleksi, ki so botrovali nastanku osnovne zamisli »Dolge norosti«. Res prava škoda, da se podobnega ne moremo odtehati vseh pomankljivosti, ki jih vsebuje »Dolga norost«.

In še nekaj, preden zaključimo, bi bežne pripombe o romanu, ki je zelo velik po zamisli, a je žal šibek v izpeljavi. Avtorjev namen je bil očitno ta, da nam prikaže izsek iz podeželskega življenja. Res je, da je že od vsega početka omejil področje svojih opazanj na nekatere najzanimivejše poteze tega življenja in da se vse ostalo namenoma ni hotel zanimati. Toda po našem noben izsek iz podeželskega življenja ne more puščati v nemar kolektivnosti izkušnji in prizadevanj. Hočemo namreč reči, da bi bila dokazila na moč romana mnogo večja, če bi avtor zajel s svojo zgodbo usodo celega mesta, v katerem živi Pietro in Maria-Assunta. To nam bi namreč dalo priložnost, da postanemo priče vseh posledic, ki nujno izhajajo iz napačnega pojmovanja verske vloge v življenju. Ker pa se je avtor omejil samo na nekatere, dasi značilne like in o pustil vsakršno njihovo vmešavanje v družbeno življenje, so vsa njegova sklepanja o škodljivosti praznovrnega češčenja vsega simbolizma, teoretskega in literarnega značaja. Vprav temu je po našem v glavnem pripisati neukinkovost Barolinijevega romana, ki je zato uspel le, kolikor se ukvarja s silno zanimivo in še malo raziskano snovjo, a je v vsaki drugem pogledu, žal, nepopoln.

JOSIP TAVCAR

ma podleči materinemu vplivu. Jasnop je, da se v fantu mora pojaviti reakcija takoj, ko dozor v mladeniča. V istem trenutku zasvoži mater in se začne vesti do nje, kot se je vedel oče. Maria-Assunta ne zasluži takoj spremembe. Ko pa ji končno postane jasno, da je za vedno izgubila sina, se njena norost stopnjuje do kriminalne blodnje in zastrupi lastnega otroka. Zaprėjo jo v norišnico, kjer obuja spomine in nam prikazuje iz nebes obisk svojega nadzve ljubljenežega sina.

Značaj Marie-Assunte je, kot vidimo, zelo zapleten in priznava, da ga ni bilo lahko podati. Vendar menimo, da je Barolini za svoj namen izbral najmanj primerno pot. Namesto, da nam bi prikazal svojo junakinja v njenih najzanimivejših spopadih z možem in sinom, se izgublja v dolga in pikolovsko nadrobna opisanja njenih misli, kot na primer v sledečem odstavku: »Događek (to je, da jo je mož varal) se ji je zdel kot pravična kazen za njeno nedavno versko mlačnost. Sklepala je, da se je Bog oddaljil od nje, ker so njene roke na klavirju zadnje čase postale težje in v tope. Imela je manj zanesa in navdiha in bila je manj ganjena kot v preteklosti. Kot psihološka pripomba je ta odloček nedvomno zelo dober. Da pa bi bil učinkovitejši, bi ga bilo treba nujno moral spremljati dejanski konflikt, v katerem naj bi prišli do plastične izraza vsi psihološki odtenki, o katerih je toliko govorila v dolgih opisanjih. Toda do takega konflikta ne pride v knjigi, ki jo je avtor tudi v psihološkem pogledu zgrešil perspektivo razdaljo in nas že od prvih strani prisilila, da gledamo Mario-Assunto od zelo blizu. S tem nam je onemogočil, da bi z enim samim pogledom zajeli vse obsebe njene osebnosti in jih vskladili z zgodovinskim okoljem in z objektivnimi duševnimi zahtevami ostalih junakov romana.

Kar smo povedali o Mariji-Assunti, velja, žal, tudi za Pietroja, Giovannija in za vse druge glavne osebe, ki nastopajo v »Dolgi norosti«.

Pietro je na primer zelo premočen značaj in bi ne potreboval več psiholoških atributov kot jih logično izsledimo v njegovi vedenju. In kljub temu je Barolini v svoji sicer hvale vredni vni, da bi nam vse najboljše pojasnil, tudi iz Pietra napravil zamotan duševni lik brez pravega jedra.

Prav tako pomankljiv je v tem pogledu Giovanni, ki mu je avtor dodelil težko vlogo glavnega antagonista Marie-Assunte. Njegov duševni razvoj je sicer dobro orisan. Pogrešamo pa v njem dramatično napetost in prepričljivo življenjsko silo, ki to zlasti tam, kjer bi moral z dejanji pokazati vsa protislovja svoje zgrešene vzgoje.

Edini lik, ki je prav tako življenjsko kot umetniško veljaven, je lik jepe Regine, Pietrove ljubice. Z mojimskim orisom tega resnega značaja je Barolini jasno pokazal, kaj zmoro njegova umetnost, če je ne zavirajo literarni in drugi kompleksi, ki so botrovali nastanku osnovne zamisli »Dolge norosti«. Res prava škoda, da se podobnega ne moremo odtehati vseh pomankljivosti, ki jih vsebuje »Dolga norost«.

In še nekaj, preden zaključimo, bi bežne pripombe o romanu, ki je zelo velik po zamisli, a je žal šibek v izpeljavi. Avtorjev namen je bil očitno ta, da nam prikaže izsek iz podeželskega življenja. Res je, da je že od vsega početka omejil področje svojih opazanj na nekatere najzanimivejše poteze tega življenja in da se vse ostalo namenoma ni hotel zanimati. Toda po našem noben izsek iz podeželskega življenja ne more puščati v nemar kolektivnosti izkušnji in prizadevanj. Hočemo namreč reči, da bi bila dokazila na moč romana mnogo večja, če bi avtor zajel s svojo zgodbo usodo celega mesta, v katerem živi Pietro in Maria-Assunta. To nam bi namreč dalo priložnost, da postanemo priče vseh posledic, ki nujno izhajajo iz napačnega pojmovanja verske vloge v življenju. Ker pa se je avtor omejil samo na nekatere, dasi značilne like in o pustil vsakršno njihovo vmešavanje v družbeno življenje, so vsa njegova sklepanja o škodljivosti praznovrnega češčenja vsega simbolizma, teoretskega in literarnega značaja. Vprav temu je po našem v glavnem pripisati neukinkovost Barolinijevega romana, ki je zato uspel le, kolikor se ukvarja s silno zanimivo in še malo raziskano snovjo, a je v vsaki drugem pogledu, žal, nepopoln.

JOSIP TAVCAR

ma podleči materinemu vplivu. Jasnop je, da se v fantu mora pojaviti reakcija takoj, ko dozor v mladeniča. V istem trenutku zasvoži mater in se začne vesti do nje, kot se je vedel oče. Maria-Assunta ne zasluži takoj spremembe. Ko pa ji končno postane jasno, da je za vedno izgubila sina, se njena norost stopnjuje do kriminalne blodnje in zastrupi lastnega otroka. Zaprėjo jo v norišnico, kjer obuja spomine in nam prikazuje iz nebes obisk svojega nadzve ljubljenežega sina.

Značaj Marie-Assunte je, kot vidimo, zelo zapleten in priznava, da ga ni bilo lahko podati. Vendar menimo, da je Barolini za svoj namen izbral najmanj primerno pot. Namesto, da nam bi prikazal svojo junakinja v njenih najzanimivejših spopadih z možem in sinom, se izgublja v dolga in pikolovsko nadrobna opisanja njenih misli, kot na primer v sledečem odstavku: »Događek (to je, da jo je mož varal) se ji je zdel kot pravična kazen za njeno nedavno versko mlačnost. Sklepala je, da se je Bog oddaljil od nje, ker so njene roke na klavirju zadnje čase postale težje in v tope. Imela je manj zanesa in navdiha in bila je manj ganjena kot v preteklosti. Kot psihološka pripomba je ta odloček nedvomno zelo dober. Da pa bi bil učinkovitejši, bi ga bilo treba nujno moral spremljati dejanski konflikt, v katerem naj bi prišli do plastične izraza vsi psihološki odtenki, o katerih je toliko govorila v dolgih opisanjih. Toda do takega konflikta ne pride v knjigi, ki jo je avtor tudi v psihološkem pogledu zgrešil perspektivo razdaljo in nas že od prvih strani prisilila, da gledamo Mario-Assunto od zelo blizu. S tem nam je onemogočil, da bi z enim samim pogledom zajeli vse obsebe njene osebnosti in jih vskladili z zgodovinskim okoljem in z objektivnimi duševnimi zahtevami ostalih junakov romana.

Kar smo povedali o Mariji-Assunti, velja, žal, tudi za Pietroja, Giovannija in za vse druge glavne osebe, ki nastopajo v »Dolgi norosti«.

Pietro je na primer zelo premočen značaj in bi ne potreboval več psiholoških atributov kot jih logično izsledimo v njegovi vedenju. In kljub temu je Barolini v svoji sicer hvale vredni vni, da bi nam vse najboljše pojasnil, tudi iz Pietra napravil zamotan duševni lik brez pravega jedra.

Prav tako pomankljiv je v tem pogledu Giovanni, ki mu je avtor dodelil težko vlogo glavnega antagonista Marie-Assunte. Njegov duševni razvoj je sicer dobro orisan. Pogrešamo pa v njem dramatično napetost in prepričljivo življenjsko silo, ki to zlasti tam, kjer bi moral z dejanji pokazati vsa protislovja svoje zgrešene vzgoje.

Edini lik, ki je prav tako življenjsko kot umetniško veljaven, je lik jepe Regine, Pietrove ljubice. Z mojimskim orisom tega resnega značaja je Barolini jasno pokazal, kaj zmoro njegova umetnost, če je ne zavirajo literarni in drugi kompleksi, ki so botrovali nastanku osnovne zamisli »Dolge norosti«. Res prava škoda, da se podobnega ne moremo odtehati vseh pomankljivosti, ki jih vsebuje »Dolga norost«.

In še nekaj, preden zaključimo, bi bežne pripombe o romanu, ki je zelo velik po zamisli, a je žal šibek v izpeljavi. Avtorjev namen je bil očitno ta, da nam prikaže izsek iz podeželskega življenja. Res je, da je že od vsega početka omejil področje svojih opazanj na nekatere najzanimivejše poteze tega življenja in da se vse ostalo namenoma ni hotel zanimati. Toda po našem noben izsek iz podeželskega življenja ne more puščati v nemar kolektivnosti izkušnji in prizadevanj. Hočemo namreč reči, da bi bila dokazila na moč romana mnogo večja, če bi avtor zajel s svojo zgodbo usodo celega mesta, v katerem živi Pietro in Maria-Assunta. To nam bi nam